

Pomorski

ORAZ WYDAWNICTWA: **DZIEŃ BYDGOSKI - DZIEŃ GRUDZIĄDZKI - GAZETA MORSKA - GAZETA GDANSKA**
DZIEŃ TCZEWSKI - DZIEŃ KUJAWSKI - GAZETA MOGILENSKA : - : - : - : - : -Redakcja i Administracja: Toruń, Bydgoska 56. - Telefony dzienne 202, 747. - Telefon nocny 747.
Filja Administracji: Szeroka 41, telefon 748. Konto czekowe P. K. O. 160-315.

Geszeftciarstwo

(b.) Możemy być dumni z tego, iż na określenie t. zw. nieczystych interesów uciekać się musimy do wyrazów obcych. Zarówno „geszeft” jak „afery” nie należą do polskiego słownika i są zagranicznego pochodzenia. Nic w tem dziwnego, albowiem w dawnym naszym nieskomplikowanym życiu ekonomiczno-społecznym na „afery” i na „geszefty” prawie nie było miejsca. Możliwość ich powstała dopiero, kiedy Polska znalazła się dzięki rozbiorem w promieniu oddziaływań wielkich stolic państw zaborczych. Szczególniej Petersburga i Wiednia.

W obu tych środowiskach stosunki finansowe pod względem moralnym dużo pozostawały do życzenia. Rosyjskie łapownictwo i austriackie „grüderstwo” miały ustaloną sławę. One też wniosły w stykające się z nimi warstwy naszego społeczeństwa ów nowy zaczyn, który stopniowo zanieczyścić miał atmosferę moralną. Rozwinęło się bujnie t. zw. pośrednictwo. Była to nieistniejąca przedtem możliwość sprzedawania swych znajomości, swych wpływów już to torując drogę jakimś zamierzeniom handlowo-przemysłowym, już to osłaniając je wręcz potrzeby przed słuszną interwencją prawa.

Powstał nowy proceder; niewymagający ani wiedzy, ani kapitału, ani określonego fachu, cały oparty na wygrywaniu faktycznych lub kłamliwych możliwości ułatwienia bezkarne go żeru pragnącym obejść istniejące przepisy i nie zadawalającym się dozwolonym zyskiem. Namnożyło się typów, nie nieposiadających i nieprodukcujących właściwie, zarabiających jednak wcale dużo w im tylko wiadomy sposób. Tego rodzaju „macherzy” kręcili się w pobliżu rządowych kancelaryj, najczęściej i wielkich instytucji kredytowych, których pomoc i współdziałanie pożądane było w każdym nieledwie przedsięwzięciu. Za ich sprawą otwierały się różne sezamy ministerjalne i bankowe a kontrola państwowa stawała się łagodna, jak baranek. Tak było za czasów „przedwojennych”.

Wojna zadala nowy cios moralności publicznej w poszczególnych dzielnicach Polski. Tym razem mistrzami w tym kierunku byli okupanci niemieccy. Rządy ich w Kongresówce stanowiły jeden stek nieprawości. Mieszkańcom terenów okupowanych nic właściwie nie było wolno to znaczy, że musieli opłacać się wszystkim — niższym rzecz prosta — przedstawicielom „władzy” bezustanku. Przekupstwo stało się chlebem powszednim, deprawując szerokie warstwy ludności i rodząc zastępy liczne różnych rycerzy przemysłu, łapiących ryby w mętnej wodzie.

Po wojnie powstały inne warunki, ale one przez czas dłuższy nie sprzyjały bynajmniej uzasadnieniu dobrych obyczajów. Zamęt był jeszcze wielki, marna administracyjna działała fatalnie. Z różnych stron napływały do kraju nie mało elementów podejrzanego pochodzenia, często wcale nie polskich, przynoszących z sobą zasadniczą pogardę dla wszelkich form moralnych. Ich czynizm w sprawach materialnych udzielał się innym. Słabsze i gorsze dusze załamywały się i schodziły na manowce. Zysk bez pracy stawał się ponętym dla wielu, żądza zysku wybujała jak nigdy. Spadek co-

Schuschnigg spadkobiercą polityki „małego kanclerza”
Wizyta następcy Dollfussa u Mussoliniego

Florencja 22. 8. (Pat). Wczoraj przybył tu kanclerz austriacki Schuschnigg. Florencja 22. 8. (Pat). Powitanie kanclerza Schuschnigga we Florencji miało charakter bardzo uroczysty. Na peronie, udekorowanym flagami, ustawiły się kompanie honorowe milicji faszystowskiej z orkiestrą, oddziały młodzieży oraz malownicza grupa urzędników municypalnych Florencji w historycznych strojach renesansowych ze sztandarem. O godz. 10,30 zjawili się Mussolini w towarzystwie podesty, szefa biura prasowego hr. Ciano, oraz podsekretarza stanu spraw zagranicznych Suvicha, ubranego w mundur wojskowy. O godz. 10,43 zajeżdżał pociąg, z którego przy dźwiękach państwowego hymnu austriackiego wysiadł kanclerz Schuschnigg, którego powitał Mussolini serdecznym uściskiem dłoni. Kanclerzowi towarzyszy radca ministerjalny Seidel oraz radca prasowy Hertl. Gościa austriackiego witali ponadto szef protokółu Senni, baron Alojsi, wyżsi urzędnicy ministerstwa spraw zagranicznych Drago i Butti, podesta florencki oraz szef austriackiej misji wojskowej, bawiącej na manewrach. Mussolini wraz z kanclerzem austriackim przy dźwiękach hymnu faszystowskiego przeszedł przed frontem oddziałów honorowych, poczem szef rządu włoskiego odprowadził kanclerza do samochodu, którym dr. Schuschnigg w towarzystwie hr. Schwazzenberga udał się do willi Antinori, znajdującej się w pobliżu Florencji. Rozmowy z Mussolinim toczyły się w pałacu de Marinis.

Wyniki konferencji florenckiej

Florencja, 22. 8. (PAT.) Wczoraj po południu ogłoszono poniższy urzędowy komunikat o spotkaniu premiera Mussoliniego z kanclerzem austriackim Schuschniggem:

„W willi de Morinisa odbyły się między szefem rządu włoskiego i kanclerzem związkowym konferencje, które trwały ogółem 3 godziny. W czasie tych konferencji szcze-

gółowo zbadano sprawy, interesujące oba państwa w dziedzinie politycznej, gospodarczej i kulturalnej. Stwierdzono wspólność dyrektyw i metod, dotyczących się niepodległości i integralności państwa austriackiego, jak również sprawy całkowitej niezależności wewnętrznej tego państwa, co łącznie tworzy zagadnienie o charakterze europejskim, oraz czynnik sprzyjający utrzymaniu spokoju na odcinku naddunajskim. Obaż mężowie stanu potwierdzili, jeżeli chodzi o sytuację gospodarczą, użyteczność protokółu rzymskiego, którego zasięg może być wzmocniony i rozszerzony i ponadto zgadzają się co do słuszności prowadzenia zgodnej akcji, zmierzającej do stałego rozwoju ducha współpracy między obu państwami. Dyrektywy, które były zainicjowane przez nieodwołanego kanclerza Dollfussa, będą również na przyszłość wytycznymi w stosunkach między Włochami a Austrią.

Florencja, 22. 8. (PAT.) Szef biura prasowego minister Ciano oświadczył przedstawicielom prasy międzynarodowej, że po konferencji premier Mussolini powrócił do sztabu generalnego manewrów w Scaerperia, zaś kanclerz Schuschnigg udał się na przejażdżkę do San Gimignano. Gość austriacki powróci do Florencji, poczem w nocy uda się do Genui.

Minister Ciano zaprzecza z całą stanowczością pogłoskom, według których dr. Schuschnigg miałby się spotkać w Winerze z byłą cesarową Zytą. „Sprawa Habsburgów — podkreślił minister Ciano — nie była wcale tematem rozmów między premierem Mussolinim a kanclerzem Schuschniggem”. Dalej minister Ciano zaznaczył, że sprawy wojskowe nie były omawiane w czasie konferencji.

Na pytanie, czy wynikiem konferencji może być zawarcie nowego paktu bezpieczeństwa między Włochami a Austrią, minister Ciano odpowiedział, że z tekstu komunikatu urzędowego nie wynika, by podobny miał być zawarty.

bycia uczonych, przygotowywane na ich cześć w Lublanie uroczyste przyjęcie musiano odłożyć.

Prof. Cosyns otrzymał szereg telegramów z powinszowaniami a m. in. telegram od króla belgijskiego Leopolda.

Otto Habsburg zwiedza fjordy norweskie

ale zdążył już rozmawiać z Mussolinim

Londyn, 22. 8. (PAT.) Z Norwegii donoszą, że arcyksiążę Otto Habsburg udał się z Trondheim statkiem na objazd fjordów w północnej Norwegii.

Londyn, 22. 8. (PAT.) „Daily Telegraph” donosi, iż arcyksiążę Otto zdołał odbyć krótką rozmowę z Mussolinim. Premier włoski nie pochwałal ani nie potępiał

aspiracji monarchistycznych księcia. Na przedstawioną przez księcia możliwość zjednoczenia Austrii i Węgier pod jego berłem, Mussolini miał odpowiedzieć, że nie może być jeszcze mowy o restauracji, lecz, że można się będzie nad tem zastanowić, gdy sytuacja w Austrii ulegnie poprawie.

Wywiad z profesorem Cosynsem...choćby za cenę życia

Co było przykrejsze od lotu do stratosfery?

Białogród, 22. 8. (PAT.) Dzienniki zamieszczają szereg zabawnych szczegółów o lądowaniu balonu prof. Cosynsa. W ciągu poniedziałku wioska Petrowci przeszła prawdziwy najazd dziennikarzy, którzy oblegali gospodę, w której znajdował się uczone belgijski. Natarczywość dziennikarzy skłoniła van der Elsta do powiedzenia: „To jest o wiele przykrejsze, niż lot do stratosfery”.

Jeden z dziennikarzy angielskich przesunął pod drzwiami pokoju, zajmowanego

przez Cosynsa, telegram otrzymany od naczelnego redaktora reprezentowanego przez niego dziennika, nakazujący mu dokonanie wywiadu z prof. Cosynsem, chociażby za cenę życia. Cosyns odpowiedział na to lakonicznie: „Telegram jest bardzo wzruszający. Gdy tylko się ogół — przyjdę”.

Według ostatnich wiadomości z Lublany prof. Cosyns i van der Elst przybyli tam wczoraj wczesnym rankiem. Obaż uczeni w czasie podróży witani byli z entuzjazmem przez ludność. Z powodu opóźnienia przy-

dzienny wartości pieniądza, inflacja, zakazy walutowe z jednej strony rodziły spekulację, z drugiej — wytwarzały niebywałą rozrzutność, jako że oszczędzanie toniejącej waluty nie miało żadnego sensu. To także przyczyniło się do powiększenia chaosu w dziedzinie moralno-materjalnej. Apetyty wciąż rosły, poczucie miary dopuszczalnej zanika.

Nowy cios moralności publicznej zalało ze swojej strony partyjniactwo, niekontentujące się bynajmniej wpływami w polityce. Położyło ono łapę i na wszystkich możliwościach realnego dorobku. Bez takiego czy innego poparcia nie osiągał nikt nic. I znów na scenę wystąpić musieli rozmaici maklerzy, umiejący docierać do właściwych centrów i ka-

placić sobie za swe usługi sowicie. Zawód przeprowadzającego różne „geszefty” stał się jeszcze bardziej lukratywny. Trzeba było umieć tylko wyzyskiwać okazje, a okazji było co nie miara. Wszystko robiło się przez „interwencje”. Kto miał klucz do nich — porastał w pierza. Były czasy, gdy kto żył — chciał robić interesy albo „pomagać” tym, co je robili. Szarą codzienną pracę lekceważono. Śmiano się z panny, co wychodziła za mąż za „jakiegoś tam urzędnika”. Dobrze widziany „starający się” musiał być co najmniej „dostawcą”. W sferach średniej i wyższej grasowało coraz więcej ludzi nieprawych, ale pieniądź starczył im za inne zalety.

W tym stanie zastęły życie Polski,

szlachecko-burżuazyjnej głównie, wypadki majowe. Nie bez przyczyny towarzyszyło im hasło „walki z nieprawością”. Ale tej nieprawości było wiele. Podaycał ją w różny sposób zagraniczny kapitał, szukający dla siebie zawsze wygodnych pionków. To utrudniało oczywiście „sanację”, która była nią nietylko z imienia. Usiłowała ona przywrócić zdrowie moralne jak mogła. Jeśli jej się to nie udało dotychczas w całej pełni — nic dziwnego, zabagnienie było zbyt wielkie... Ale to nic... Geszefty się w Polsce kończą. Pozostaje to w związku nie tylko z represjami, ale z przedstawieniem etyki i psychiki społeczeństwa, w którym poczyna dominować rzetelna praca.

Włoska Agencja Konsularna w Gdyni

W Gdyni ustanowiona została Włoska Agencja Konsularna, której kierownictwo powierzone p. Arturo Stella, dotychczasowemu sekretarzowi Ministerstwa Komunikacji Włoch.

Jeszcze trzech członków „Obozu Narodowo-Radykalnego” aresztowano

(o) Warszawa 21. 8. (tel. wł.) Wczoraj funkcjonariusze władz bezpieczeństwa aresztowali jeszcze trzech członków rozwiązanej organizacji „Obozu Narodowo-Radykalnego”.

Z rynku pracy Bezrobocie zmalało o 2156 osób

Warszawa 22. 8. (Pat.) Według danych statystycznych liczba bezrobotnych, zarejestrowanych w biurach Pośrednictwa Pracy przy Funduszu Bezrobocia wynosiła w dniu 18 bm. 290.339 osób, co stanowi spadek w stosunku do tygodnia poprzedniego o 2.156 osób.

Wzrost kursu pożyczek polskich w New Yorku

Nowy York 22. 8. (PAT.) Kurs polskiej pożyczki stabilizacyjnej znacznie się podniósł dochodząc do 117 $\frac{1}{4}$ w odsetkach nominalnej wartości. Również i inne pożyczki polskie jak Dillonowska, Dolarowa, Warszawska i Śląska wykazały poprawę kursu.

Zwyżka marki niemieckiej Tak wysokiego kursu nienotowano od dawna

Warszawa 22. 8. (Pat.) Wczoraj nastąpiła dalsza zwyżka marki niemieckiej. Na wszystkich giełdach europejskich zwyżka ta była w porównaniu z notowaniami poniedziałkowymi dość znaczna. W Warszawie dewiza berlińska zwyżkowała z 208,25 na 211, w Paryżu z 595 do 602, w Zurichu ze 120,30 do 121,50, w Londynie z 12,77 do 12,64 i pól. Tak wysokiego kursu marki niemieckiej nie notowano od dawna.

Dolar utrzymywał się na poziomie notowanym w poniedziałek. W Warszawie przekaz telegraficzny na Nowy York notowano po identycznym kursie 522 $\frac{1}{2}$, a czek 521 $\frac{1}{2}$. W Zurichu dewiza nowojorska pozostała również bez zmiany przy kursie 303. Minimalną zwyżkę dewizy nowojorskiej zanotowano tylko w Londynie 5,08 13/16 do 5,08 $\frac{1}{2}$, natomiast w Paryżu nieznacznie spadła z 15,01 do 14,99. Inne dewizy bez zmian.

Hojne dary na rzecz ofiar powodzi w Polsce

Waszyngton 22. 8. (Pat.) Amerykański Czerwony Krzyż przesłał pod adresem Polskiego Czerwonego Krzyża 5.000 dolarów na akcję pomocy dla ofiar powodzi w Polsce.

Paryż 22. 8. (Pat.) Dyrektor banku francusko-polskiego p. Edmund Spitzer złożył na ręce ambasadora Rzpłitej w Paryżu Chłapowskiego 10.000 franków na powódź w Polsce.

Żydowska konferencja w Genewie

Genewa 22. 8. (Pat.) Wczoraj wieczorem została tu otwarta konferencja żydowska, w której bierze udział około 100 delegatów z 24 państw. Jako przedstawiciele żydów z Polski są obecni pp.: Gotlieb, poseł Kosmarin, rabin Rubinstein, Szyper i Wolkowicz. Oprócz nich jest obecny jako przedstawiciel sjonistów radykalnych poseł Gruenbaum.

Turniej tenisowy o mistrzostwo Polski

Warszawa 22. 8. (PAT.) We wtorek na kortach tenisowych Legii rozpoczął się międzynarodowy turniej o mistrzostwo Polski. Rozegrano następujące spotkania: Tłoczyński pokonał Małcurzyńskiego 6:2 6:0 6:3. Herbst wygrał z Majewskim 6:4 6:2 0:6 6:4. Pani Nocmnik (Estonka) zwyciężyła Raciborską (Pol.) 6:0 6:1. Neumanówna wygrała z Fryszczynową 7:5 6:4, ulegając natomiast Niemce Horn 0:6 1:6. Ostatnie spotkanie Tarasiewicz — Libling przegrano z powodu ciemności przy stanie 6:3 6:1 5:7 4:6 6:6.

Piękne zwycięstwo Koźmianowej w górskim wyścigu samochodow.

Montmarolt 22. 8. (Pat.) Automobilowy wyścig górski w Eymontiers zakończył się zwycięstwem Cazeana w kategorii sportowej. Startująca w tym wyścigu Polka Koźmianowa zajęła drugie miejsce w tej kategorii i pierwsze w swojej klasie.

O puchar Davisa

Warszawa 22. 8. (Pat.) Mecze tenisowe Polska — Grecja o puchar Davisa odbędą się ostatecznie w Warszawie dnia 31 sierpnia, 1 i 2 września r.b. Polska zgodziła się jedynie na rozegranie w październiku spotkania towarzyskiego z Grecją w Atenach.

Rewizja w Polskiej Spółce Powierniczej

Dokoła afery Żyrardowskiej

(o) WARSZAWA, 21. 8. (Agencja „Iskra”). Wczoraj, z polecenia sędzię śledczego do spraw o szczególnem znaczeniu, p. Demanta, prowadzącego dochodzenia w aferze Żyrardowskiej, dokonano rewizji w Polskiej Spółce Powierniczej, w której biurach mieści się również t. zw. „komitet mniejszości akcjonariuszów Żyrardowa”.

W wyniku rewizji zamkwestrowano szereg dokumentów, dotyczących sprawy Żyrardowskiej, a będących własnością zarów-

no Polskiej Spółki Powierniczej jak i komitetu mniejszości akcjonariuszów Żyrardowa.

Ambasador Chiapowski u ministra Pietri

Paryż 22. 8. (Pat.) Kierujący w nieobecności bawlącego na uroplie ministra Barthou ministerstwem spraw zagranicznych minister marynarki Pietri przyjął wczoraj ambasadora Rzpłitej Chłapowskiego i odbył z nim dłuższą konferencję.

„Volksbund” kończy swój niesławny żywot polityczny

Mniejszość niemiecka szuka nowych podstaw do współżycia z większością polską

(o) WARSZAWA, 21. 8. (Tel. wł.) Z Katowic donosi „Gazeta Polska”, że w ostatnich czasach „Volksbund” kończy swój niesławny żywot polityczny. „Volksbund”, jako organizacja polityczna walcząca niemieckim, powstał w roku 1921, w parę miesięcy po trzecim powstaniu śląskim. Polsko - niemiecka deklaracja o nieagresji i odprężeniu w stosunkach między obu państwami nie mogły pozostać bez wpływu na dalsze losy Volksbundu. Od kilku miesięcy mniejszość niemiecka na Śląsku szuka nowych podstaw do współżycia z większością polską. Trzy tygodni „Der Deutsche in Polen”, organ senatora Panta „Der Aufbruch”, organ młodoniemiecki oraz organ socjalistyczny „Volksvolle” podnoszą przeciwko Volksbundowi zarzuty nietylko natury moralnej ale i kryminalnej, dyskwalifikując go jako reprezentanta mniejszości niemieckiej.

Gdynia portem przeładunkowym dla eksportu sowieckiego

(o) WARSZAWA, 21. 8. (Tel. wł.) W Warszawie przebywa prezes towarzystwa transportowego dla handlu zagranicznego Z. S. R. R. „Wniesztorgransu” p. Ochlin, który prowadzi rozmowy z czynnikami miarodajnymi na temat wykorzystania Gdyni jako portu przeładunkowego dla towarów sowieckich. P. Ochlin w tych dniach wyjeżdża do Gdyni, celem zwiędzenia portu i urządzeń portowych oraz zbadania możliwości tranzytu eksportu sowieckiego przez polski port morski.

Wzrost obrotów towarowych między Polską a Anglią

Londyn 22. 8. (Pat.) Według ogłoszonej ostatnio oficjalnej statystyki handlu zagranicznego Anglii ogólny import do Anglii w pierwszym półroczu r.b. wynosił 362.197.784 funtów szterlingów, ogólny eksport 189.703.785 funtów, oraz ogólny reeksport 29.016.210 funtów. W tymże samym okresie czasu Anglia importowała z Polski towarów za ogólną sumę 3.582.427 funtów, eks-

portowała zaś do Polski za 1.339.050 funtów oraz reeksportowała za 753.451 funtów. W porównaniu z pierwszym półroczem roku ubiegłego obroty towarowe Polski z Anglią wykazują znaczny wzrost, gdyż w roku tym import z Polski do Anglii wynosił 2.954.105 funtów, eksport z Anglii do Polski 1.255.478 funtów, zaś reeksport 498.140 funtów.

Rozkreślił szyny kolejowe... aby dostać posadę droźnika

Nieprawdopodobne wydarzenie na linii Warszawa—Łódź

Łódź 22. 8. (Pat.) Przed kilku tygodniami na linii kolejowej Łódź — Warszawa między stacjami Glinnik i Stryków popełniono zamach kolejowy przez rozkreślenie szyn na znacznej długości toru. Katastrofy uniknięto dzięki powiadomieniu naczelnika stacji Stryków przez niejakiego Hieronima Olapińskiego o rozkreśnionych szynach. W kilka minut później przejechał przez stację Stryków pociąg osobowy i wówczas katastrofa byłaby nieunikniona. Zawiodła stacja Pociąg wstrzymał, a wysłane pogotowie kolejowe stwierdziło prawdziwość doniesienia Olapińskiego i uszkodzenie naprawiono. śledstwo, które z początku natrafiło na brak wszelkich śladów skierowane zostało przeciwko Olapińskiemu, który w końcu przyznał się do dokonania zamachu. Trzymaczył się on, że jako zredukowany droźnik kolejowy przez przygotowanie zamachu, a potem zawiadomienie o tem władz kolejowych pragnął zwrócić uwagę na siebie i w nagrodę otrzymać posadę.

Berlin — Warszawa

Dzisiaj start międzynarodowego wyścigu kolarskiego

Warszawa 22. 8. (Pat.) W środę dnia 22 sierpnia rozpoczyna się międzypaństwowy wyścig kolarski Polska — Niemcy, rozegrany na trasie Berlin — Warszawa. Wyścig wyruszy w środę o godz. 7 rano z Berlina. Trasa prowadzi do Pily 250 km., stamtąd do Poznania 103 km., do Kalisza 170 km., do Łodzi 111 km. i Warszawy 140 km. Wyścig zakończony zostanie w Warszawie prawdopodobnie o godz. 17,30 w niedzielę. Drużyny składają się z 16 kolarzy każda. O zwycię-

stwie decyduje suma najlepszych czasów reprezentacyj na wszystkich etapach.

Łipsk 22. 8. (Pat.) Olecki, który jak wiadomo uległ ciężkiemu wypadkowi podczas kolarskich mistrzostw świata opuścił wczoraj szpital i wyjechał do Berlina. Mimo, że rany silnie jeszcze dokuczają Olecki chce niezwłocznie wziąć udział w wyścigu Berlin — Warszawa. Lekarze lipscy zabronili Oleckiemu stanowczo uprawiania wszelkich sportów przez okres co najmniej dwóch tygodni.

Giełdy

URZĘDOWA CEDULA GIELDY ZBOŻOWO-TOWAROWEJ W BYDGOSZCZY

z dnia 21 bm.

Zyto 575 ton 17,75 — 17,50 — 17,75. Pszenica 18,75 — 19,50, Jęczmień browarny 21,50 — 22, przem. 18,50 — 19, Owies 15,50 — 16,25. Mąka żytnia gat. IA 0—55 proc. 25—26, IB 0—65 proc. 24—25, II 55—70 proc. 19,25—20,25, razowa 0—95 proc. 20,20—20,75, poślednia pon. 17,0 proc. 16—17, Mąka pszenna gat. IA 0—20 proc. 35—37, IB 0—45 proc. 31,50—32,50, IC 0—55 proc. 30,50—31,50, ID 0—60 proc. 29,50—30,50, IE 0—65 proc. 28,50—29,50, IIA 20—25 proc. 26,50—28, IIB 20—65 proc. 26—27,50, IID 45—65 proc. 25,50—26, IIF 55—65 proc. 22,21,0, IIIA 65—70 proc. 19—20, IIIB 70—75

proc. 16,50—17, razowa 0—95 proc. 22—23, Otręby żytnie wymiał standart. 13—13,50, — pszenne miakie 12—12,50, średnie 12—12,50, grube 12,25—12,75, Rzepak zimowy bez worka 41—42, Rzepak zimowy bez worka 39—40, Mak niebieski 50—53, Gorczyca 52—54, Peluska 28—30, Wyka 28—30, Groch Wiktorja 42—46, Groch Folgera 33—36, Ziemiaki jadalne wczesne 4,50—5, Makuch liny 22,50 — 23,50, rzepakowy 16—17, słonecznikowy 21 — 22, kokosowy 17—18, Słoma żytnia luzem 3,50 — 4, Siano nadnoteckie luzem 8—8,50, Srut soja 21,75—22,25. Ogólne uosobienie: spokojne. Transakcje na odmiennych warunkach: 3168 ton w tem 2143 ton żyta, 170 ton pszenicy, 60 ton jęczm. brow., 567 ton jęczm. przem., 15 ton owsa, 15 maki żytniej, 16 ton maki pszennej, 68 ton otrab żytnich, 60 ton otrab pszennych, 15 ton otrab jęczm.,

14 ton maku nieb. 15 ton grochu Polgera, 9 ton gorczycy. Ogólny obrót 3748 ton.

POZNANSKA GIELDA ZBOŻOWA

Otręby żyt. 12,50—13, Gorczyca 50—52. Ogólne uosobienie słabe.

SPRAWOZDANIE Z HANDLU ZBOŻA I NASION B. HOZAKOWSKI, TORUŃ

z dnia 20 bm.

Plancono w dniach ostatnich za 100 kg franko stacja załadowania. Nasiona: za konieczną czerwoną 140—180, konieczną białą 90—120, szwedzką 120—150, żółta 95—105, żółta w łuskach 45—60, inkannatka 140—170, przelot 110—120, rajgras krajowy 70—80, tymotka 35—40, seradela 9—12, wykę latową 22—24, wiczkę zimową 85—100, peluska 24—26, groch Wiktorja 40—48, groch polny 28—32, groch zielony 30—35, bobik 28—35, gorczyca 48—52, rzepak 42—44, rzepak 40—42 lub niebieski 12—14, lubin żółty 14—16, siemię lniane 45—50, konopie 40—50, mak niebieski 49—53, mak biały 50—60, tatarak 28—32, proso 22—25.

GDANSKA GIELDA ZBOŻOWA

Gdańsk 22. 8. Transakcje żytem i pszenicą zawierano po zmniejszonych cenach. Jęczmień natomiast żądany jest tylko w dobrych gatunkach z natychmiastową dostawą. Dla późniejszych dostaw mało zainteresowanie. Mak ofiarowany w dużych ilościach.

W dniu wczorajszym dowiedziono do Gdańska 151 ton pszenicy, 1750 ton żyta, 3169 ton jęczmienia, 305 ton owsa i 30 ton makiuchów.

ANGIELSKI RYNEK ZBOŻOWY

Na giełdzie zbożowej w Liverpoolu notowano za pszenicę z dostawą w październiku 5/9, w grudniu 6, w marcu 6/1 3/8, ceny rozumieją się w sh. i pensach.

NOTOWANIA BAWELNY W BREMIE

Brema 21. 8. Na tutejszej giełdzie notowano za bawełnę następujące ceny: z dostawą w styczniu 15,24 — 15,26, w marcu 15,50 — 15,54 w maju 15,63 do 15,66, w lipcu 15,72—15,74 w październiku 14,72 — 14,64, w grudniu 15,69 — 15,06. Tendencja słaba.

POZNANSKA GIELDA BYDŁĘCA

Plancono za 100 kg żywej wagi: Cena loco Targ Poznań z koszt. handl.

I. BYDŁO: Woly: pełnomięsiste, wycuz. nie oprzegane 66—72, mięsiste, tucz. młodzie do 3 lat 60—64, starsze 50—54, miernie odżywione 42—46, Buhaje: wycuzone pełnomięsiste 64—68, tuczzone mięsiste 56—62, nie tuczzone, dobrze odżywione starsze 46—50, miernie odżywione 40—42, Krowy: wycuzone, pełnomięsiste 67—70, tuczzone, mięsiste 54—60, nie tuczzone, dobrze odżywione 36—40, miernie odżywione 22—28. Jalowice: wycuzone, pełnomięs. 66—72, tuczzone mięś. 60—64, nie tuczzone dobrze odżywione 50—54, miernie odżywione 42—46, Młodzież: dobrze odżywione 42—46, miernie odżywione 38—40, Cielęta: najprzedn. cielęta wycuzone 78—84, tuczzone cielęta 68—76, dobrze odżywione 60—66, miernie odżywione 52—58. II. Owce: wycuzone, pełnomięsiste jagnięta i młodsze skopy 70—76, tuczzone starsze skopy i macioriki 60—66, dobrze odżywione 44—54, III. Świnie: tuczniaki, pełnomięsiste od 120—150 kg żywej wagi 80—84, 100—120 kg. żywej wagi 72—78, 80 — 100 kg żywej wagi 66—70, mięsiste świnie ponad 80 kg 60—64, maciory i późne kastraty 64—72.

GDANSKA GIELDA BYDŁĘCA

Notowania z dnia 21 sierpnia 34 r.

Buhaje: młodsze pełnomięsiste najwyższej wartości rzeźnej 33—35, pozostałe pełnomięsiste lub wycuzone 31—32. Krowy młodsze pełnowartościowe, najwyższej wartości rzeźnej 30—31, dalsze pełnomięsiste lub wycuzone 27—28, mięsiste 22—24, licho odżywione 12—15. Jalowice pełnomięsiste wycuzone, najwyższej wartości rzeźnej 33—35, pełnomięsiste 31—32. Cielęta najprzedniejsze, tuczzone, klasy specjalnej 60—66, dobrze tuczzone 40—43, średnio tuczzone 34—37, licho 22—26, najlichsze 10—15. Owce tuczzone jagnięta i młodsze skopy tuczzone, opasy chlewno 29—30. Świnie: tuste ponad 150 kg. z. w. 42—43, pełnomięsiste od 120—150 kg z. w. 39—41, pełnomięsiste od 100—120 kg z. w. 36 — 38, pełnomięsiste od 80 — 100 kg. z. w. 32—34, maciory 33—35. Ceny w guld. gd. za 50 kg. żywej wagi.

GIELDA WARSZAWSKA

z dnia 21 bm.

Raporty wartościowe.

4 proc. pożycz. inwest. seryjna 120, 5 proc. pożycz. konwersyjna 64 i pół, 5 proc. pożycz. kolej. 58 $\frac{1}{2}$, 6 proc. pożycz. dolar. 67 $\frac{1}{4}$ — 68,38, 4 proc. pożycz. premj. dol. 53,60, 7 proc. pożycz. stab. 60,13 — 68,38 — 68,38 — 63,75, 7 proc. listy z zian skie dol. 47—46 $\frac{1}{4}$, 4 proc. listy z ziemie 53,00—53 i pół, 5 proc. listy z m. Warszawy 33 — 61—61 i pół, 5 proc. listy z Lublina 30 roku 44 $\frac{1}{4}$, 5 proc. listy z Kielce 48. Tendencja dla pożyczek mocniejsza.

AKOJE

Bank Polski 86, Lülpop 9,70—9,75, Staszewice 10,75. Tendencja: mocniejsza.

DEWIZY

Belgia 124,25 — 124,56 — 123,94, Berlin 211 — 212 210, Gdańsk 173,10 — 173,53 — 172,67, Holandia 358,50 — 359,40 — 357,60, Londy 26,62 — 26,75 — 26,49, Nowy Jork 5,21 $\frac{1}{4}$ — 5,24 $\frac{1}{4}$ — 5,18 $\frac{1}{4}$, Nowy Jork telegr. 5,22 $\frac{1}{4}$ — 5,25 $\frac{1}{4}$ — 5,19 $\frac{1}{4}$, Oslo 133,85 — 134,50 — 133,2 Paryż 34,89 — 34,98 — 34,80, Praga 21,97 — 22,02 — 21,92, Sztokholm 137,30 — 138 — 136,60, Szwajcaria 172,70 — 173,13 — 172,27, Włochy 45,43 — 45,55. — 45,31. Tendencja: niejednolita.

Austrjacka Legja

DZIEJE FORMALNIE ROZWIĄZANEJ ORGANIZACJI — „LANDESLEITUNG OESTERREICH“ I THEO HABICHT. — MARCOWE PRZYGOTOWANIA DO PUCZU W AUSTRJI. — KIEROWNICY OSTATNIEJ FAZY. (Od własnego korespondenta).

Na interpelacje zagranicznych dziennikarzy co do rozwiązania słynnej nacjonal-socjalistycznej „Austrjackiej Legji“ w Berlinie urzędowo odpowiedziano zaprzeczeniem, dodając: — organizacja taka nie mogła być rozwiązana prosto dlatego, że nigdy nie istniała. Formalnie rzeczy biorąc, berlińskie stwierdzenie jest zupełnie słuszne. Nazwa „Oesterreichische Legion“ nie była nigdy ani państwowa, ani partyjnie zarejestrowana. Oficjalnie egzystowało tylko austrjackie „krajowe kierownictwo“ nacjonal-socjalistycznej partji. Ono też zostało, przynajmniej formalnie, rozwiązane po udzieleniu przez rząd kanclerza Schuschnigga p. von Papenowi „agrément“ na nadzwyczajnego posła Trzeciej Rzeszy w Wiedniu.

Dotychczasowe dzieje owego „Landesleitung Oesterreich der Nationalsozialistischen Deutschen Arbeiterpartei“ kryją w sobie oczywiście dużo tajemnic. Jednakże dość interesujący jest już sam obraz konkretnie stwierdzonych faktów. Austrjackie „Landesleitung“ N. S. D. A. P. pierwotnie rezydowało legalnie w Wiedniu podlegając wraz ze swymi szturmowymi formacjami naczelnemu partyjnemu kierownictwu t. j. monachijskiemu „Braunatnemu Domowi“. Gdy nacjonal-socjalistyczne stronnictwo zostało w Austrii zakazane i rozwiązane, zupełnie jawnie i oficjalnie przeniesiono „Landesleitung Oesterreich“ do Monachium, stawiając na jego czele tak głośnego później p. Theo Habichta, zresztą typowego Prusaka zarówno z pochodzenia jak z temperamentu.

Theo Habicht przystąpił energicznie do bojowego organizowania pod sztandarami swastyki uciekinierów z Austrii, samorzutnie nadając tworzonej w ten sposób armii miano „Oesterreichische Legion“. Według raczej zbyt skromnych niż przesadzonych danych „legja“ ta w czerwcu b. r. liczyła 10 tysięcy doskonale uzbrojonych i wycwiczonych, na wszystko gotowych ludzi. Rozmieszczeni byli w trzech wojskowych obozach w pobliżu granic Austrii. Poza całkowitem utrzymaniem wypłacano im stały żołd w wysokości trzech marek dziennie. Dla najwyższego partyjnego kierownictwa stanowili oni części zespołu S. A. W oczekiwaniu na chwilę decydujących działań używani byli do terrorystycznej akcji na austrjackim terenie.

Już na jesieni ubiegłego roku zaznaczyły się ostre wewnętrzne tarcia w „austrjackim“ monachijskim sztabie. Przeciwność Habichtowi wystąpił były wiedeński nacjonal - socjalistyczny „Gauleiter“, Frauenfeld, zarzucając mu nieumiejętną „rewolucyjną technikę“ i nieznaną psychologię austrjackiej psychologii. Narazie Habicht zwyciężył. Załamał się dopiero w kilka miesięcy później, w marcu roku bieżącego.

Według stwierdzeń, które dziś już można uważać za zupełnie pewne, na dzień 17 marca przygotowany był nacjonal-socjalistyczny zamach na Austrię, przewidujący uwięzienie wiedeńskiego rządu. Wtedy jednak miało to być ostatecznym etapem po uprzednim przekroczeniu granic przez „austrjacką legję“, którą Habicht już całkowicie zmobilizował i przygotował do wymarszu przez trzy graniczne punkty, pod Passau, Freilassing i Kiefersfelden. Co do oficjalnych czynników Rzeszy, to wiadomo tylko tyle, że przygotowania utrzymywane były

Nowe przepisy w sprawie emigracji do Brazylii

W dniu 10 września r. b. wejdą w życie nowe przepisy emigracyjne dla osób, udających się do Brazylii. Do tego terminu wszyscy posiadacze dotychczasowych wezwań będą mogli otrzymać wizę brazylijską. Osoby, udające się do Brazylii bez wezwań, a tylko na zasadzie kwoty pokazanej nie otrzymają wizy brazylijskiej i zmuszone będą starać się o specjalne „karty wezwania“.

Szczegółowych informacji udziela Syndykat Emigracyjny w Warszawie i wszystkie oddziały na prowincji.

w tajemnicy przed ministrami spraw zagranicznych i Reichswehry. Dzięki niedyskrecjom minister Neurath dowiedział się jednak z wczesną i podobno z wielkim trudem udało mu się przeszkodzić awanturze. Bezpośredni następstwem było usunięcie Habichta od naczelnego kierownictwa, gdzie od owego czasu główną rolę zaczął odgrywać Frauenfeld jako szef działu „polityczno-propagandowego“.

Na krótko przed zamachem, którego ofiarą padł kanclerz Dollfuss, zwierzchnie dowództwo „Landesleitung Oesterreich“ i „austrjackiej legji“ obsadzone było już wyłącznie austrjackimi obywatelami, pozostającymi w całkowitej harmonii z Frauenfeldem. Obok niego na pierwszym planie znajdował się świeży odstępcza z obozu ks. Starhemberga, były szef styryjskiego „Heimatschutz“, inżynier Rauter. Pełnił on funkcję „komentanta bojowej akcji“ czyli, prosto mówiąc, terrorystycznych działań przeprowadzanych na austrjackim terenie. Skolei najbliższymi ich współpracownikami byli wiedeński dziennikarz Schuster i tyrolski agitator Hofer jako kierownicy działu „prasowo-radjowego“.

Bez względu na takie czy inne konkretne dowody, jakie posiada i... zachowuje sobie w rezerwie rząd wiedeński, nie ulega wątpliwości, że ci austrjacy obywatele należeli do owych „dalszych“ sprawców dramatu na Ballhausplatz, o których mówił p. Mussolini w swej kondolencyjnej depeszy z powodu zgonu kanclerza Dollfussa. W jakim stopniu byli oni narzędziami sprawców „jeszcze dalszych“, — narazie przynajmniej z pewnością trudno będzie stwierdzić.

Incognitus.

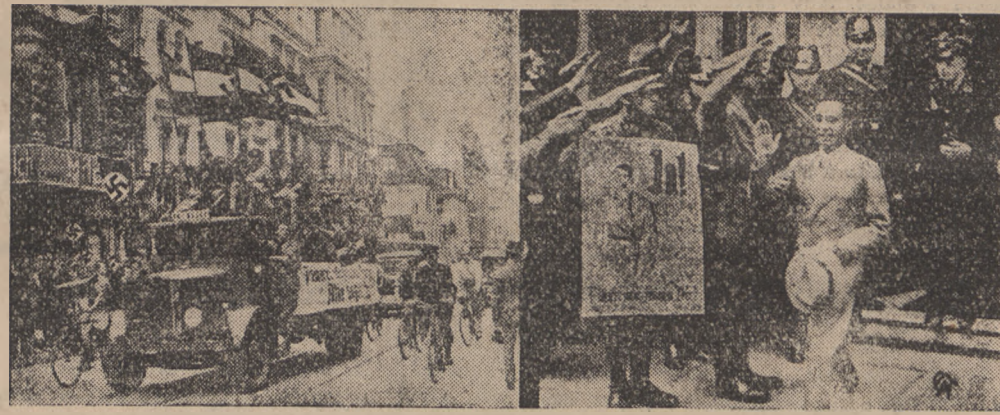
Węgierska ziemia do kopca Marszałka Piłsudskiego

Jak już donosiliśmy, węgierskie władze municypalne wysłały do Polski ziemię do kopca sypanego w Krakowie na cześć Marszałka Piłsudskiego. Ziemię tę węgierskie koleje państwowe przewiozły do granicy polskiej bez płatnie.

Przesyłka zawiera ziemię z następujących miast: Hódmezővásárhely, Szeged, Szekesfehervar, Sopron, Makó, Mochacz, Debreczen,

Czegled, Turkeve, Gyula, Esztergom, Eger, Budafok, Komarom, Bekesabá, Győr, Zalaegerszeg, Salgótarján, Vác i komitatów Bekes, Baranya, Abaujtorna, Zemplén, Zala, Tolna, Borsod-Gomor-Kishont, Veszprém, Hajdu, Esztergom Sopron, Bacs-Bodrog, Somogy, a także ziemię z posiadłości Ludwika Sadeckiego, legionisty II pułku w gminie Hatvan.

Plebiscyt w Niemczech

Dwa fragmenty niedzielnego plebiscytu w Berlinie. Z lewej — wóz agitacyjny młodzieży hitlerowskiej na ulicach miasta, z prawej min. Goebbels opuszcza biuro wyborcze po złożeniu głosu.

Dudkowe pogłoski

(i) W pewnych kołach i kółeczkach, zajmujących się stale rozpowszechnianiem różnych plotek i „pogłosek politycznych“, zapanał ruch w interesie. Bo jakże miałyby być inaczej. Kończą się wakacje a i sezon jesienny nadchodzi. Trzeba zatem popracować zawodowo. Wiadomo zresztą, że każda pora roku wywiera wpływ podobny na naszych opozycjonistów, jak księżyc na lunatyków. Pozostają oni w magicznej mocy jakiejś politykującej z mory. Bez względu jakie pociąga to zasobą skutki. Zimą osiadają na lodzie, wiosną zgrzywają się w „zielone“, bledoląc się: czy rząd ustąpi, czy pozostanie; latem poca się i głowią, czy ci, czy tamci powrócą z urlopów na swoje stanowiska, jesienią zaś cierpią na niestrawność, żółtaczkę i inne dolegliwości, jako że zgadują, plotkują a nic z tego nie wychodzi. Gdy wieczory stają się dłuższe — stawiają kabałę; i myślą i mówią znowu o „własnych“ rządach narodowo - socjalistycznych, powtarzając bzdurstwa z całego roku. Oto wizerunek „pracowitego“ żywota na szczytach opozycjonistów. Z góry można przewidzieć, co, kiedy i jak napiszą, gdzie podśledzą, myszkują i babrzą; ile wysysają z palca a ile z chronicznie zakatarzonej, chorej fantazji.

Ruch w wiadomym interesie — jak zauważyliśmy — już rozpoczął się. Ktoś tam sobie w Warszawie do prowincjonalnych pism donosi telefontycznie, że „najświętsze pogłoski mówią o zmianach w rządzie“, że „Marszałek w rozmowie z pewnym dygnitarzem miał się rzekomo zwierzyć“ itd., że „przy obecnym systemie rządzenia nie sprawa konstytucji jest ważna“. Porcję takiego bigosu pogłosek za dziesięć groszy podało swoim czytelnikom jedno z pomorskich pism „narodowych“, chwając się między wiersza

mi, że „podstęp polityczny w Warszawie działa niezawodnie“. Oby tylko nie skarzyli się poniewczasie.

Tymczasem przypadek złośliwy rzucił, że dokładnie i dosłownie ta sama powiadzialowa przyprawa pogłosek od własnego korespondenta warszawskiego ukazała się jednego i tego samego dnia w „Słowie Pomorskim“ i w „Dzienniku Bydgoskim“. Z małą tylko różnicą: zmieniono jedno słówko. W „Dzienniku Bydgoskim“ podano, że „niektóre pisma endeckie w stolicy doszły do nadzwyczajnej wprawy w rozpowszechnianiu rozmaitych pogłosek, dlatego, aby móc je później odwoływać“ — w „Słowie Pomorskim“ zmieniono początek zdania na niektóre pisma stołeczne, aby przypadkiem ktoś nie pomyślał, że to pisma endeckie.

Nie wiemy co prawda, jakiej maści partyjnej jest ów korespondent warszawski obu tych pism: czy to chadek — koriantowiec, czy endeck z pod znaku Dmowskiego. Ale że jest dowcipnikiem nielada i wie gdzie, do jakiego pisma i jak podać w odpowiednim sosie pogłoski: tu zmienić jedno słowo na „stołeczne“ — tam na „endeckie“ — to jasne i proste. A ci z prowincji od „wielkiej polityki“ nawet nie wczuli się dobrze w ową miksturę dziwaczno - kpiarsko - nonsensową. Dyrzymałki potraktowali na serio bo — jak zgodnie wypisali — „podstęp polityczny w Warszawie działa niezawodnie“.

Tak to bywa, gdy podśledza się i plotkuje. Jedni drugich w plotkarskiej rodzinie biorą nawet na kawały i stroją na dudki ów. I wytykają potem palcem, wymyślając sobie od endecków.

Sezon „pogłosek“ rozpoczął się wcale uciążliwym popisem.

GŁOSY I ODGŁOSY.

Boussac — Stawiski

(i) Sprawa żyrdowska nie przestaje interesować naszej opinii. W ostatnich dniach zainteresowanie się wzmożło, a to z tego powodu, że jak doniosła paryska agencja Havasa, w sprawie Boussaca interwenjował ambasador Laroche w Warszawie. Ta prawdziwie niezrozumiała interwencja nasuwa cały szereg refleksyj naszej prasie niezbyt oczywiście miłych dla aranżerów paryskich, ani dla rządu francuskiego.

„Kurjer Poranny“ pisze:

„Niepodobna bowiem sobie wyobrazić, by rząd francuski, a więc państwo, które szanuje monteskiuszowską zasadę podziału władz, zachowując również przez Polskę, przerosł w dziedzinie stosunków międzypaństwowych konflikt pomiędzy obywatelem francuskim, z racji jego działalności finansowo-przemysłowej w Polsce, a polskim kodeksem karnym i polską władzą sądową. Jest czemś ponad możność zrozumienia, by jakikolwiek minister francuski przerosł sprawę kryminalną w dziedzinie polityki, a kluczem politycznym chciał otwierać bramy więzień dla przestępców pospoliczych“.

„Express Poranny“ stwierdza, że dotychczas nie słyszano, aby rząd państwa, którego obywatel popadł na tle kryminalnym w konflikt z kodeksem karnym innego państwa — występował w jego obronie, z próbą o wypuszczenie go na wolność. Czyżby — dodamy od siebie — ponura afera Stawiskiego nie doprowadziła jęzecz do oczyszczenia atmosfery, w jakiej obracały się pewne koła polityków francuskich?

Bez Witosa i bez Marxa

„Robotnik“, zawiadziony w swych nadziejach, irytuje się z tego powodu, że pewna większa grupa trzynastu posłów ze stronnictwa ludowego tworzy nowy kierunek dla swojej orientacji. A dlatego irytuje się, gdyż lęka się,

„że grupa ta widzi w mianowaniu ministrem p. Poniatowskiego i w zapowiedziach p. Kozłowskiego — zdwignię, która poruszy masy chłopskie i pociągnie je na stronę „sanacji“.

Gdyby nasi sojusznicy nie narkotyzowali się codziennie marksizmem, zapewne orientowałoby się trzeźwiej w polskiej rzeczywistości i nie karmiłoby się dziecięcimi opowieściami, że z powodu nieobecności Witosa „ruch ludowy cierpi na brak ideału politycznego“. Czy też dlatego tak kiepsko jest dziś z sojuszizmem, że Marx należał do nieboszczyków?

Drugie ghetto

„Gazeta Warszawska“ nie przewidziała ani swoich tematów, ani zmartwień i dlatego obskurnie, i niechętnie, i obrzydliwie wyglądają jej artykuły. Manjacko trzyma się „kwestji żydowskiej“ i doobodzi do nadzwyczajnych rekordów w opowiadaniu nonsensów w kilku artykułach a w jednym i tym samym numerze. Oto, pisząc o przemianach w stronnictwie ludowym, robi odkrycie:

„Żydzi razem z chłopami Polską rządzą nie będą nigdy, a chłopami w Polsce już tylko bardzo niedługo“.

W innym zaś miejscu „Gazeta Warszawska“ powraca do jjazdu Polaków z zagranicy poto, aby mogła napisać dosłownie:

„Apel do narodów świata“ uchwalony przez zjazd Polaków zagranicznych nadałby się świetnie jako uchwała „Alliance Internationale Universelle“, albo światowego kongresu sjonistycznego, albo żydowskiej grupy „Liga praw człowieka i obywatela“.

I dalej:

„Ze oboz sanacyjny mógł taką żydowskim interesom służącą uchwałę forsonować jest zupełnie zrozumiałe. Ale że ją przedłożony z ludzi niezależnych, bezkrytycznie uchwalili, to już jest mniej fortunate“.

Nie trzeba szukać wymowniejszego przykładu, jak endecja fabrykuje parszywe artykuły. Parchy oblaży ją ze wszystkich stron, rzuciły się na jej mózg, toczą każdą jej myśl i słowa. Mają żydzi swoje ghetto w Warszawie, ma i swoje ghetto nasza endecja. Lepiej nie porównywać, które z nich gorsze i smrodliwsze.

Dwie grupy zagraniczne przechodzą kurs wyszkolenia na obozie 25 w Spale

Na obozie oficerskim Zw. Strzel. w Spale przebywają dwie grupy zagraniczne. Grupę pierwszą tworzy delegacja oficerów lotewskich w liczbie 2-ech z pułkownikiem Josephsem na czele. W skład grupy drugiej wchodzi sześciu oficerów służby czynnej rumuńskiej marynarki wojennej, instruktorzy oraz 28 akademików.

Goście zagraniczni biorą żywy udział w pracach obozu, przechodzą razem ze strzelcami polskimi kurs wyszkolenia.

Prasa zagraniczna o niedzielnym plebiscycie w Niemczech

PLEBISCYT STWIERDZIŁ ISTNIENIE NIEZADOWOLENIA.

Cała prasa francuska obszernie omawia rezultaty niedzielnego plebiscytu w Niemczech, zwracając uwagę na znaczny wzrost liczby głosów, przeciwnych obecnemu regimowi.

„Petit Journal” twierdzi, że Hitler pragnął przez plebiscyt dać niemieckim masom ludowym sposobność aprobowania jego działalności. Chodziło mu również o to, by nie stracił ani jednego głosu w stosunku do poprzedniego plebiscytu (listopad 1932 r.). Cel ten nie został jednak w pełni osiągnięty. W niedzielnym głosowaniu ujawniła się opozycja, która rzuciła przykry cień na imponujące cyfry oddanych głosów. Dowodzi to, że istnieje niezadowolenie, szczególnie w wielkich miastach i okręgach katolickich.

„Matin” podkreśla, że nie należy ani lekceważyć, ani przesadzać rezultatów wczorajszego głosowania. Faktem jest jednak, że popularność Hitlera wśród mas ludowych zmniejszyła się nieco.

„Ouvre” sądzi, że plebiscyt nie dał organizatorom oczekiwanych rezultatów. Nie należy z tego wyciągać wniosków, że ustrój narodowo-socjalistyczny zbliża się ku końcowi i że Niemcy wkrótce powrócą do zasad demokratycznych.

HITLER NIE STRACIŁ WPŁYWU NA MASY.

Jak podaje Reuter, kółka londyńskie nie wykazują wielkiego zdziwienia z powodu wzrostu liczby głosów w porównaniu z plebiscytem listopadowym, jakiego padły przeciwko Hitlerowi. Kółka te podkreślają, że w poprzednim plebiscycie opinia zjednoczyła się w spontanicznej manifestacji woli narodowej, podczas gdy plebiscyt wczoraj dostarczył wielu ludziom dobrą sposobność do wyrażenia niezadowolenia z reżimem uosabianego przez Hitlera, czego nie miały one skorzystać z tego. Niemnie jednak panuje naogół pogląd, że niema podstawy przypuszczać, że Hitler stracił wpływ na masy narodu niemieckiego.

PAŃSTWO NARODOWEGO SOCJALIZMU

Prasa rzymska podaje obszernie sprawozdania swych korespondentów berlińskich o przebiegu i wynikach głosowania w Niemczech, podkreślając niezwykle silną kampanię propagandową, której celem było uzyskanie w wyniku triumfu dla Hitlera.

„Lavoro Fascista”, organ korporacji faszystowskich, pisze, że wobec warunków, w jakich się odbył plebiscyt, zwiększenie liczby głosujących „nie” w porównaniu z listopadem 1932 r. posiada znaczenie, przewyższające samą ilość cyfrową, tembardziej, gdy się zważy, że wynik plebiscytu wykazał, iż zagranicy wartość całego narodu niemieckiego, popierającego politykę rządu. Dziennik podkreśla z naciskiem fakt, że w wielu miastach odsetek głosów opozycji przewyższa 20 proc. Obecnie, gdy Hitler został głową państwa i narodowy socjalizm całkowicie posiada własne państwo, odpowiedzialność Niemiec i hitleryzmu wobec Europy identyfikuje się i nie może już być oddzielona.

„MEMENTO”.

Prasa wiedeńska określa wynik plebiscytu w Niemczech jako poważną porażkę Hitlera i dowód rosnącego niezadowolenia.

„Reichspost” w artykule wstępnym pt. „Memento” stawia pytanie, czy Hitler wyciągnie właściwe wnioski ze swej porażki i uzna, że napięcie luku narodowo-socjalistycznego przekroczyło już swój punkt maksymalny, oraz że obecnie ster zarówno w polityce wewnętrznej jak i zagranicznej musi być przerwany na drugą stronę.

„Neues Wiener Tagblatt” uważa wynik plebiscytu za pierwsze niepowodzenie narodowego socjalizmu. Sen o zjednoczeniu narodu pod znakiem swastyki i o Hitlerze jako proroku rodu, któryby obejmował całe Niemcy, skończył się.

ZWYCIĘSTWO PARTII KOMUNISTYCZNEJ NIEMIEC?!

Prasa sowiecka, omawiając rezultaty plebiscytu z dnia 19 sierpnia, podkreśla podwojenie się liczby głosów, oddanych przeciwko reżimowi, oraz wzrost liczby głosów unieważnionych w porównaniu z plebiscytem z dnia

Zalatawiał 137 spraw rozwodowych w ciągu 2 godzin

Onegdaj czwarty wydział cywilny sądu okręgowego (Łotwa) w ciągu dwóch godzin zalatawiał 137 spraw rozwodowych, ueta nawijając w ten sposób swego rodzaju rekord.

12 listopada ub. r. Zmiany te „Za Industrializację” przypisuje wzrostowi wpływów komunistycznych, nazywając wynik plebiscytu „Wielkim zwycięstwem partii komunistycznej Niemiec”.

Berliński korespondent „Prawdy” ironizuje, że „wyniki plebiscytu figurowały przed ich opublikowaniem w notatniku Goebbelsa”. „Prawda” w komentarzu redakcyjnym twierdzi, że „do tych cyfr nie należy przywiązywać wagi”.

Rodzice wynalazków

Matka-potrzeba i ojciec-przypadek

Jeżeli nazwiemy potrzebę matką wynalazków, ojcem ich śmiało może zostać przypadek. Świadczy o tem dobitnie historia wielu wynalazków, w rodzinie których znajdują się doniośle dla rozwoju cywilizacji. Jednym z najbardziej wymownych pod tym względem jest maszyna tkacka Jacquard'a, której pomysł i konstrukcja zasadnicza przysłała na myśl wynalazcy, gdy przyglądał się swej żonie, która palcami przebierała we włosach córeczki, lub też James'a Watt'a odkrycie prężności pary, a w konsekwencji konstrukcja kotła parowego, do czego posłużyła mu obserwacja zupełnie uboczna czajnika, na którym para unosiła w górę pokrywkę.

W nowych czasach, pomimo większej komplikacji wynalazków, przypadek był również często bodźcem i źródłem nowych pomysłów. Amerykanin Hove miał sen, w którym śniło mu się, iż napał nań gromada Indian uzbrojonych w dzidy, w ostrzach których znajdował się u podstawy otwór. Ten sen doprowadził do wynalazku igły z uszkiem na końcu, a od tego znów wzięła początek maszyna do szycia. Znamienną jest historia powstania dynamitu, którego wynalazcą był Alfred Nobel Otóż pewnego razu skaleczył się Noblem szczyrkiem w palec. Aby zatamować upływ krwi wziął Nobel nie mając nic in. pod ręką, trochę bawełny strzelniczej, zmoczył ją w eterze, i przyłożył do ranki. W owym czasie szukał Nobel materji, która mogłaby wchłaniać nitroglicerynę i stężyć ją. Widząc, jak kleisty opatrunek tężeł i twardnieł na palcu, wpadł na myśl, że — być może — ta substancja jest ową poszukiwaną przezń materją. Wymie-

Dyplomatyczny mecz Moskwa — Tokio o głowę Mandżuko

Z chmur na Dalekim Wschodzie padają narazie tylko błyskawice. Obydwie strony sowiecka i japońska, doceniają siły przeciwnika, jakoś nie mogą się odważyć na rzucenie gromu, który nie ulega wątpliwości — rozpętał by tragiczną w skutkach zawieruchę.

Jedni zaprzeczają informacjom podawanym przez drugich. Oto ostatnie próbki:

Japońska agencja Rengo donosi z Tokio: W ministerstwie spraw zagranicznych oświadczono, że wiadomość o zerwaniu stosunków

dyplomatycznych pomiędzy ZSRR a Mandżuko nie odpowiada rzeczywistości, chociażby z tego względu, że pomiędzy temi dwoma państwami niema oficjalnych stosunków dyplomatycznych.

Opierając się na tej informacji, jeśli wybuchnie wojna między ZSRR i Mandżuko, również będzie można twierdzić, że... wojny nie ma ponieważ, prowadzące ją państwa — nie uznają się wzajemnie.

Zaprzeczają japońska agencja, zapraszając i sowiecki Tass: Rozpowiechniana przez japońską agencję prasową w Tientsinie wiadomość, iż został zawarty nowy tajny układ pomiędzy rządem sowieckim a chińskim jest pozbawiona wszelkich podstał.

Jednym słowem Sowiety nie chcą się przyznać do mobilizowania „na wszelki wypadek” apryzmierzyców na Dalekim Wschodzie.

Mobilizuje ich również Japonia. Według informacji lansowanych przez źródła niemieckie, w Tokio odbyła się konferencja dyplomatyczna, której przewodniczył japoński minister spraw zagranicznych Hirota. Wzięli w niej udział ambasadorowie japońscy z Paryża i Waszyngtonu i wielu innych wybitnych dyplomatów japońskich. Przedmiotem obrad było głównie stanowisko Japonji wobec Chin i ZSRR oraz zagadnienie mandżurskie, czyli innymi słowami: z jaką międzynarodową atmosferą spotka się Japonja w razie zaostrożenia konfliktu z Sowietami?

Na tych sowiecko-japońskich kontrowersjach politycznych musi być coś prawdy, jeśli japońskie ministerstwo spraw zagranicznych... zaprzecza informacji korespondentów zagranicznych o tem, iż pomiędzy Wielką Brytanią a Japonją został się rokowania w sprawie układu politycznego, względnie odnowienia sojuszu.

Alc nie kończy się na papierowych zaprzeczeniach. Towarzyszą im bardziej konkretne pociągnięcia na azjatyckiej szachownicy. Oto w Moskwie otrzymano wiadomość z Chardina o nowych arresztowaniach sowieckich urzędników na kolei wschodnio-chińskiej na stacjach Imyanpo, Soocingtee i Taspinglin.

Małuzko, małuzko, a Japonja nie zapła ciwszy Sowietom ani jednego grosza stanie się faktycznym właścicielem kolei wschodnio-chińskiej. O ile nie wyczerpie się cierpliwość ZSRR. Widocznie Japonja spodziewa się dotarcia do kresu cierpliwości sowieckiej, gdyż obecnie najbardziej aktualną sprawą w Tokio, jest sprawa utworzenia jednolitego dowództwa armji japońskiej i mandżurskiej.

Ten, który twierdzi, że wynalazł sposób przemywania wody morską na benzynę p. Sahara. O wynalazku pisaliśmy obszernie dnia 21 bm.

Budowa gigantycznej elektrowni w Anglii

Inżynier angielski Gibb wraz z finansistą Andersonem opracowali projekt gigantycznej elektrowni nad brzegiem morza w Anglii, przy ujściu rzeki Severne. Budowa i instalacja olbrzymich zakładów ma potrwać trzy lata, a koszty ogólnie mają sięgnąć sumy 36 milionów funtów. Z chwilą, gdy elektrownia znajdzie się w ruchu, Anglja pozyska 1 i pół miljarda kilowat-godzin energii rocznie. Wynosi to zgróą jedną dziesiątą ogólnej sumy energii wszystkich maszyn parowych i elektrycznych, jakie znajdują się w Anglii.

Aczkolwiek w projekcie Gibba i Andersona niema ani jednego słówka o księżycu, to jednak głównym motorem, wprawiającym w ruch gigantyczną maszynę elektryczną nad Severne, będzie księżyc, odwieczny regulator przypliwu wód w morzach i oceanach. Energia, jaka kryje się we wznieśnieniu i opadaniu beźmiemych mas wody, zawdzięcza swoje powstanie sile przyciągającej księżycą.

Jaka jest ta siła przyciągająca księżycą, wyrażona w cyfrach? W stosunku do poru-

szanych przez nią mas wód oceanicznych wynosi ona 10 trylionów koni parowych rocznie, co wystarczyłoby do pokrycia zapotrzebowania energii na kuli ziemskiej wciągu 53 miliardów lat!

Kosmiczna dynamo-maszyna jaką jest księżyc w stosunku do naszej ziemi, daje się jednak wyzyskać tylko wulanku swej potęgi. Nie wszędzie bowiem ukształtowanie brzegów jest tak korzystne, jak u ujścia Severne. Tylko tam, gdzie różnica poziomu między przypliwem a odpływem sięga 5 metrów, daje się ten ruch wód wyzyskać jako wystarczająca siła pędna dla turbin i dynamo-maszyn.

Gdy w elektrowni nad Severne wytworzy się energia 1 1/2 miljarda kilowatów, w tej części Anglii kominy przestaną zadymiać miasta i osady, oczyści się niebo z chmur sadzy, a węgiel zastąpiony zostanie przez prąd i energję elektryczną, której pośrednim dostawcą będzie księżyc.

W kilku wierszach

Dyrektor Międzynarodowego Biura Pracy w GENEWIE otrzymał oficjalne zawiadomienie, podpisane przez prezydenta Roosevelta o przystąpieniu Stanów Zjednoczonych do Międzynarodowego Biura Pracy.

Wydany przez WIEDENSKI sąd doraźny wyrok śmierci na Franciszka Unterbergera i Franciszka Saureisa został wykonany onegdaj o godz. 19.15.

Obydwaj oskarżeni byli o przechowywanie materiałów wybuchowych.

W BUDAPEŚCIE odbyła się wielka uroczystość ku czci św. Stefana, pierwszego króla i patrona Węgier. W procesji, oprócz wyższego duchowieństwa i licznych tłumów, wzięli udział regent Horthy, premier Goemboesz, członek rządu oraz szereg wybitnych osobistości.

W miejscowości WEISSENBRUNN we Francji Górnej wybuchł wczoraj wieczorem groźny pożar, który zniszczył 3 kilkopiętrowe domy oraz szereg pomniejszych zabudowań. Straty są dość znaczne.

Na zarządzenie policji wrocławskiej wychodzący z NORYMBERGIE tygodnik antysemitki „Der Stürmer” został we Wrocławiu skonfiskowany z powodu zamieszczenia artykułu p. t. „Morderstwo rytualne we Wrocławiu”. Arty-

kuł ten uznany został za nieściśly i mogący szkodzić autorytetowi policji.

W HERENTHALS spalił się doszczętałe klasztor kapucynów. Liczne cenne dokumenty stały się pastwą płomieni. Przyczyny pożaru nie udało się narazie ustalić.

B. prezydent Republiki Francuskiej Raymond Poincare obchodził onegdaj 64-tą rocznicę urodzin. Poincare przebywa w SAMPIGNY.

Z powodu śmierci Coty'ego, który piastował godność mera miasta AJACCIO (Francja) odbyły się wybory uzupełniające do rady miejskiej. Zgłoszono 4 listy: bonapartystów, radykalów, socjalistów i komunistów. Zwyciężyła lista bonapartystów.

Z różnych stron Stanów Zjedn. A. P. donoszą do NOWEGO JORKU o zamieszkach robotniczych. M. in. w Portland w stanie Oregon zabity został w czasie porażki robotnik portowy. Wszelkie kopalnie węgla w stanie Illinois są specjalnie strzeżone w następstwie zamachu dynamitowego na jedną z kopalń.

Procesy Samuela Insulla wraz z 16 innymi oskarżonymi odbyły się 18 września w CHICAGO. Trybunał odmówił prośbie Insulla o odrębne rozpatrywanie jego sprawy.

Uśmiechnij się

— Emilciu, czy należał do basenu ze złotymi rybkami świeżej wody?

— Nie, proszę pani, one jeszcze nie wypily tej wczorajszej.

— Panie ober, z przyjemnością konstatuję, że przedstawił mi rachunek za obiad, utrzymany jest w uczciwej granicy.

— Pan pozwoli sprawdzić rachuneczek, musiała zająć pomyłka.

Wacek wraca z pojedynku.

— Zyjeż, Nie jesteś ranny?

— Nie.

— A Ignacy? Zabity?

— Zdrów i cały.

— Więc pojedynek nie odbył się?

— Odbył się, ale obaj tak celnie strzelali, że kule zderzały się na połowie drogi.

— Stefan ofiarował mi dziś swoje serce.

— A maie wczoraj powiedział, że mu złałam serce.

— Czy mówił prawdę na ostatnim twoim procesie.

— Bez względu. Do błagi miałem obrońcę.

Uroda i zdrowie

Jeżeli twarz twoja - wytworna pani - nie jest biała... W pachnącej gotowalni damy z końca XVIII wieku

Epoka lekkomyślnego i płochego rococo, epoka pudrowanych peruk i biało-różowych maseczek, utworzonych ze szminki na twarzach wytwornych dam, ustąpiła miejsca epoce, w której Jan Jakób Rousseau nawoływał do powrotu na łono natury.

Biało-różowa maseczka z pudru i różu czyniąca z pięknej pani ładną lecz bezmyślną lalkę, musiała się skruszyć i popękać.

Nie znaczy to bynajmniej, żeby dama z epoki Encyklopedystów przestała uciekać się do sztuki w poprawianiu braków urody, albo spotęgowaniu wdzięku, żeby zarzuciła pachnące barwiczki i olejki, którym doniedawna tak bardzo szafowała. Używała ich i w dalszym ciągu, ale czyniła to z wyraźnym umiarkowaniem, a przytem z pewnym zażenowaniem.

Pragnęła tylko, aby szminka i barwiczka naśladowały wiernie naturę i — żeby nikt nie śmiał podejrzewać, że przesłodziła, jak róża kwitnąca policzki, to tylko róż, a fioletowa biel czoła i nosa, to tylko puder.

To też wielką popularnością cieszyła się recepta „Róż, który naśladowuje naturalne rumieńce”, bowiem wiele kobiet nie odważało się barwić twarzy z lęku, że ktoś pozna tę sztukę. Byłoby to srogim udręceniem ich miłości własnej.

Również książeczka „O zachowaniu urody” była wśród pań bardzo popularną lekturą. Bo zaiste roiło się w niej od cennych, a praktycznych uwag i przepisów. Dla anemicznych pań o bladych ustach była taka rada:

„Wstążka ponsowa, umaczana w zwykłej wodzie lub wódce, daje ustom natartym wstążką tak piękny kolor, że można go wziąć za barwę naturalną”.

„Jeżeli twarz twoja, wytworna pani, nie jest biała i gładka, możesz to osiągnąć łatwym sposobem. Wywierć dziurę w pniu młodej brzozy i myj się sokiem, płynącym z tej rany. Albo zgoluj sobie wywar z zielonych młodych listeczków tego drzewa. Możesz także umyć się wodą, w której znajduje się skrzek żabi. Również dobry

jest kamień zwany „oślem zwierciadłem” — rodzaj łupku, podobnego do talku o przezroczystej barwie. Sproszkowany znakomicie służy do wybielenia cery”.

„Największym sekretem utrzymania piękności jest czystość” — mówi autor. Ówczesnym rasowym pięknościom stolicy przeciwstawia pospolite wieśniaczki i pastuszki, które przewyższają je blaskiem cery i pięknnością ciała.

„Nie znają one innej kąpieli, prócz wód bieżących strumyka, innego zwierciadła, jak czysty kryształ źródła, nie posiadają innego stroju, jak pióno zgrzebane lecz wybielone łzami jutrenki o świetle wiosennym. Czystość zdaje się zdobić czarownym połyskiem ich skórę wystawioną przeciw tak często na ostrość powietrza i palące promienie słońca”.

Autor tej interesującej książeczki mówi, że nie chce „nawet wspominać o tych domach, które grzeszą niedbalstwem i nieczystością”, przestrzegając tylko te „kulturalne”, aby paznogi nie obgryzały przez „roztrzępanie” i nie pozwalały im nadmiernie wyrastać, bo „filozofom jedynie wolno jawić się w towarzystwie z długimi „paznociami”.

„Niepięknie” też jest, jeśli dama wytworna niemiliły odor wokół siebie wydaje bądźto z ciała, bądźto z usteczek różanych.

I pobłażliwy, a dobrotliwy autor całe rozdziały poświęca na rady, jak uniknąć

owej niemilej woni ciała, jakie sposoby są na usunięcie „złego oddechu”, łupieżu, tłustości włosów, oraz dokuczliwych „insektów”, trapiących misternie u fryzowane głowy pięknych pań.

Jak z rogu obfitości sypią się przepisy na różne wymyślne maście, olejki, „czarodziejskie” płyny, które zapewniają „płec białą, a gładką, śnieżną szyję i gors, a ręce aksamitne”.

To znów mikstury na bujny porost włosów, niezawodny sposób na układanie się ich w naturalne pukle i loki. Bo pani moda każe, aby „wszystko było od niechcenia, wszystko od igraszki”.

Srogą była ówczesna moda-władczyni, co kazała swej niewolnicy, wytwornej damie z XVIII stulecia krępować zwiótczale ciało pancerzem stalowych gorsetów, ciasnym stanikiem krynoliny i ciężką robroną. Jak zniekształcała nóżkę bajecznie małą i bajecznie cuchnącą i spoconą ciasnym trzewiczkiem na wysokim obcasie.

A te wszystkie kunsztowne fryzury, którym cierpliwa, biedna ofiara poświęcać musiała długie, długie godziny!

Niedomyślnie i wymęczone gorsetami i sznurówkami ciało, obficie skrapiała piękna dama na zakończenie toalety mdłą pachnącą perfumą, zazdrosząc jednocześnie „niewinnym pastuszkom”, że kąpią swe sprężyste stopy w rosnej trawie.

K.

Moda

Elegancka piżama na plażę w Deauville.

Jesienny kapelusz

Najaktualniejszym tematem w świecie mody jest teraz kwestja nowego, jesiennego kapelusza. Możemy z łatwością przejść do kapelusza aksamitnego, ponieważ dżyste i chłodne lato pozwoliło nam odzwyczaić się od słomy. Już w maju zresztą nosiło się słomę kombinowaną z aksamitem. Nawet olbrzymie białe panamy, złoty grubopłecione paille rustique o metrowej średnicy miały główki pokryte miękkim drapowanym welurem. Były to pierwsze nieśmiało zapowiedzi.

Powrót miękkich welurów i krótkostrzyżonych aksamitów witany jest zawsze z radością. Niemą bowiem wdzięczniejszej ramki dla twarzy nad matową oprawę aksamitu.

Fason kapelusza pozostaje nadal ten sam. Duże rondo, głęboko opuszczone na oko z lewej strony w łagodnym łuku, odsłania prawą stronę twarzy. Niekiedy przyplaszczone i opuszczone pośrodku wznosi się śmiała linja po obu bokach. Przez cały dzień nosi się duży kapelusz. Na przedpoludnie do sportu: aksamitny canotier o płaskim równym rondzie, przybrany angielską kokardą z gros-grain. Większy nieco i bardziej fantazyjny, najczęściej w kolorze „tête de negre” nadaje się do wszystkich sukien populonijowych, od najskromniejszych wełnianych do strojnych jedwabnych i organdyjowych.

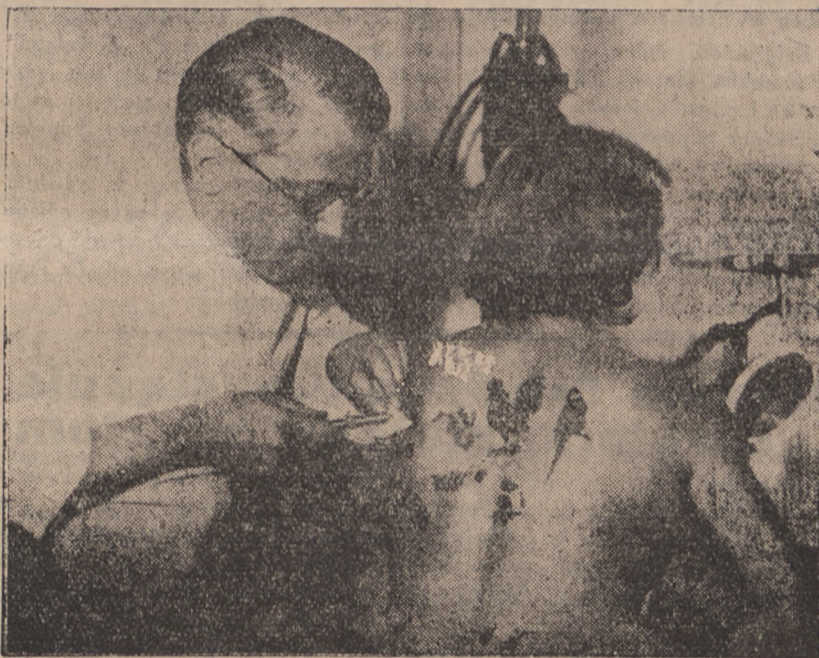
Pozatem wracają na widownię berety, zmodyfikowane, będące zaledwie echem uniwersalnych baskijek, ale jednak berety. Obwód ich jest duży, prawie tak duży, jak obwód kapeluszy. Niektóre są pomysłowo drapowane, a wszystkie twarzowe i eleganckie. Wykonują się je z aksamitu, weluru, grubych i miękkich supełkowatych welen. Podpinają się je kokardami, klanrami lub piórami. Rozmaitość fasonów zapowiada się wprost rewelacyjnie. Modne będą połączenia wszelkiego rodzaju. Czarny aksamit, podbity rubinowem satin, przytem główka opasana jest wignuszkami ze srebrnych listeczków. Do tego rubinowe jedwabne rękawiczki gęsto stebnowane czarną nitką. Całość ekscentryczna, ale piękna.

Maluczko, a obok aksamitu zaświeci jedwabny pilin w kolorze szmaragdu lub koralu. Na zakończenie jeszcze jedna ekstrawaganca: beret z czarnej usztywnionej koronki do sukni, gdzie góra jest z czarnych koronkowych falbanek ułożonych brzegiem do góry (szerokości od 7—10 cm.). Całość wygląda, jak gdyby ramiona wynurzały się z czarnych płatków. Dół sukni ułożony jest z białych koronkowych falbanek.

ostatnie arcydzieło Maison Germaine Velghe — Paris

Fantazje mody

Pewien paryski bezrobotny malarz wpadł na pomysł „dekorowania” obnażonych pleców kobiet. Podobno pomysł ten przyjął się w świecie artystycznym i malarz nie narzeka już na bezrobocie.

Dzięki sportowi jesteśmy zdrowsi od naszych przodków

Nie tylko uczeni antropolodzy, ale i szerokie warstwy zwykłych śmiertelników zadają sobie nieraz pytanie, czy objętość ciała i zdolności fizyczne dzisiejszego pokolenia, uprawiającego intensywnie sporty, są większe, niż w czasach, kiedy kultura fizyczna była mało rozpowszechniona. Cały szereg badań porównawczych, przeprowadzonych ostatnio przez rozmaitych uczonych, zdaje się przemawiać za tem, iż człowiek dzisiejszy — wbrew temu, co się ogólnie mniema — jest lepiej rozwinięty fizycznie, aniżeli nasi przodkowie sprzed kilkuset lat. Zbroje średniowieczne, znajdujące się po dziś dzień w muzeach, są przeważnie tak małe, iż mężczyzna dzisiejszy z trudem może się w nie zmieścić.

Najlepsze wyczyny sportowców starożytnych pozostają daleko w tyle poza osiągnięciem sportu dzisiejszego. Słynny biegacz grecki: Feidipides, który miał sprowadzić posiłek na pole bitwy maratońskiej, przebiegł w dwa dni 230 kilometrów, podczas gdy amerykański Sanders „odwalił” niedawno 192 km w ciągu niespełna jednej doby.

Nie ulega wątpliwości, że stałe zajmowanie się sportem w ciągu dłuższego okresu czasu wpływa dodatnio na ogólny rozwój fizyczny, a nawet na rozmiar ciała. Statystyka japoń-

ska wykazała że w Japonji od czasu gdy ludność uprawia systematycz. sporty, wzrost powiększył się przeciętnie o 4 cm. Podobnie wzrosła objętość całego ciała, jak również odporność organizmu.

Jeszcze 30 lat temu uczonej francuski Godin wykazał, iż objętość klatki piersiowej, wagi ciała, średnica mięśni i wysokość wzrostu jest większa u osób, które w młodości uprawiały sporty, aniżeli u tych, które się tem nie zajmowały. Do podobnych wniosków doszedł Szwajcar Mathias, profesor Instytutu Antropologicznego w Zurychu, dokonując swoich obserwacji na grupie osób zajmujących się systematycznie sportem, i mierząc co pewien czas rozmiary ich piersi i mięśni. Okazało się, iż rosną one proporcjonalnie do czasu trwania praktyki sportowej.

Kilka lat temu, podczas zawodów sportowych w Monachjum przeprowadzono ciekawy eksperyment. Zbadano 3,500 studentów, biorących udział w zawodach i okazało się, że wśród osobników nie uprawiających systematycznie sportów, aż 23 i pół proc. miało niedostatecznie rozwiniętą klatkę piersiową, podczas gdy w grupie stałych sportowców, członków stowarzyszeń gimnastycznych, odcetek ten wynosił zaledwie 0,3 proc.

Dobra gospodini

W sezonie ogórków

Obecnie mamy pełny sezon na ogórki. Jada. my je bardzo chętnie pod różną postacią, jako mizerje, ogórki nadziewane, duszone, kwaszone i t. d. Poniżej podajemy kilka przepisów na smaczne przyrządzenie ogórków.

OGÓRKI NADZIEWANE MIĘSEM DO ROSOŁU

Cztery świeże, ładne ogórki obrać, rozciąć w poprzek na połowy, wydrążyć ze środka zjarnką i trochę nasolę. Gdy sól wciągnie wodę wytrzeć ogórki i nadziać farszem z mięsa. Nadzienie przyrządzić w sposób następujący: posiekać drobniutko mięso rosółowe, dodać trochę tartej bułeczki, posiekanej cebuli, pieprzu, soli, wbić jedno jajko i doskonale wymieszać. Nadziane ogórki włożyć do rondla, podać rosółem i gotować aż będą miękkie. Poczem pokrajać w krążki i podać do rosolu.

OGÓRKI SMAŻONE.

Pięć ogórków obrać z łupin, wydrążyć i sparzyć wrzątkiem. Następnie przygotować nadzienie: 1/2 kg. cielęciny zemleć na maszynce razem z 5 dkg. świeżego słoninki, dodać 20 dkg. przetartych pomidorów, trochę tartej bułeczki, jedno jajko, szczyptę soli i pieprzu — wszystko to dokładnie wymieszać. Obeschnięto ogórki nadziać farszem, ułożyć w rondlu, podać rosółem i dusić aż będą miękkie. Wtedy wybrać na sito, a gdy ostygną pokroić w grube krążki, obtoczyć w mące, jajku i tartej bułeczce i smażyć na rozpalonym maśle. Ułożyć na półmisku tartę ziemniaki, obłożyć ogórkami i podać sos cytrynowy. Na postne dni można nadziewać ogórki grzybami lub kaszą.

OGÓRKI DUSZONE W ŚMIETANIE.

Dwa grube mięsiste ogórki obrać z łupin, pokroić w kostkę i odrzucić ziarna. W rondlu rozpuścić łyżkę masła, włożyć w nie ogórki, podać rosółem i dusić aż zmiękną. Roztrzepać wówczas kwaterek śmietany z łyżką mąki, wlać do ogórków, dodać garstkę posiekanego koperku i pietruszki, dusić jeszcze kilka minut i podać na stół.

OGÓRKI KWASZONE DO NATYCHMIASTOWEGO UŻYTKU.

Wymyć doskonale ogórki w zimnej wodzie, ponacinać je na obydwu końcach i układać w kamiennym garnku lub słoju, przekładając koperem. Dodać trochę czosnku i zalać do pełna ogórków i osoloną wodą, włożyć skórki chleba i postawić w ciepłej (obok pieca) na 24 godziny, poczem wynieść w chłodne miejsce, aby nie zekisły.

Żegluga i porty

Ruch w porcie gdyńskim Znaczne ożywienie w porcie — Statki oczekiwane

(z.) W chwili obecnej daje się zauważyć w porcie gdyńskim znaczne ożywienie. Obie połowy portu — zachodnia, — wewnętrzna i wschodnia, zewnętrzna, gdzie się przeładowuje przeważnie węgiel, są gęsto obstawione statkami. W Wolnej Strefie przy Nabrzeżu Amerykańskim stają w czwartek dn. 23 bm. ang. parowiec transoceaniczny „City of Bagdad” linii Dalekiego Wschodu. Równocześnie w basenie Marszałka Pikudekiego przy Olejarni stanie przybywający z Szanghaju i Indji Holenderskich olbrzymi motorowiec „Java” duńskiej Wech. - Azjatyckiej Kompanji. Statek ten wyładuje około półtora tysiąca ton nasion sezamu.

W Wolnej Strefie nadal ładuje, otoczony mniejszymi statkami, szwedzki „Erland”, odchodzący ok. 25-go do portów Bliskiego Wschodu. Przy nabrzeżu Indyjskim do końca tygodnia wyładowywać będzie swój olbrzymi ładunek ok. 7000 t. ryżu z Rangoonu angielski s/s „Cap Hope”. Statek ten, jak zwykle ryżowce, jest otoczony mniejszymi statkami, biorącymi z niego przez zewnętrzną burtę mniejsze partje ryżu, przeważnie do Gdańska.

W porcie znajduje się jeszcze jeden piękny motorowiec — szwedzki „Rydboholm” linii Gdynia — Zatoka Meksykańska, który przywiózł obok bawełny i drobnicy również około 3000 t. złomu, co zatrzymuje go w porcie dłużej niż zwykle. Obecnie wyładowuje on złom na nabrzeżu Rotterdamskim, poczem dopiero w Wolnej Strefie wyładuje swój cenny ładunek.

Przy obu placach przeładunkowych firmy „PAGED” na nabrzeżach Indyjskim i na Angielskim, statki średniej wielkości ładują D. B. B. (tarcice), do portów angielskich. Jak wiadomo, plac na nabrzeżu Angielskim zostanie zwinięty jeszcze w roku bieżącym, w związku z uruchomieniem specjalnego portu drzewnego firmy PAGED po północnej stronie kanału przemysłowego. Również place przy nabrzeżu Indyjskim zostaną zwinięte i stanie tu śpichlerz zbożowy.

Na nabrzeżu Polskim kończy ładunek białonów do Londynu s/s „Baltonia”, odchodząca z przewożącymi około północy na piątek, po przyjeździe około 80 turystów i zwykłych pasażerów.

Obok s/s „Lwów” ładuje taki sam ładunek do Helu, z takim samym „Baltonia” terminem odjazdu. Przy magazynie „Pantarei” wyładowuje towary z Kopenhagi, również pochodzące z przeładunku z dalszych linii duński s/s „J. C. Jacobsen”. Dalej stoją statki wyładowujące złom; obecnie tak wypadło, że są to przeważnie parowce, a nie, jak zwykle, żaglowce, które przejściowo otrzymały korzystniejsze frachty innego rodzaju, jednakże konjunktura na inne frachty dla żaglowców już minęła, i w związku z tem znów oczekiwali możemy w porcie naszym większej ilości statków żaglowo-motorowych ze złomem.

Między statkami żaglowymi jest nawet jeden linowiec! Jest to trzymasztowa duńska „Erna”, utrzymująca co 10—15 dni komunikację regularną pomiędzy Odensę i Aarhus z jednej strony a Gdynią i Gdańskiem z drugiej. Tym razem ten „linowiec” jest oczekiwany w piątek i stanie jak zazwyczaj przy magazynie „Pantarei” na nabrzeżu Polskim dla wyładunku towarów z duńskich portów.

Okolice nabrzeża Pilotowego — to stałe obozowisko berlinek, wyładowujących cukier z cukrowni nad górną Notecią. Tuż stanie w piątek 24 bm. niem. s/s typu „See”, tym razem „Flachsee”, który załaduje parę tysięcy ton cukru ze składów „Cukroportu”.

Na nabrzeżu Francuskim, w czwartek zapowiada się ożywiony ruch w związku z odjazdem i przyjazdem pasażerskich statków transatlantycznych.

S/s „Pułaski” odjeżdża stąd na siedmiodniową wycieczkę do Sztokholmu i Helsingforsu (ostatnia wycieczka na s/s „Kościszko” do Sztokholmu zgromadziła 700 uczestników).

Po odejściu „Pułaskiego” na jego miejscu stanie franc. s/s „Colombie”, z wycieczką określoną po portach bałtyckich i norweskich. Jest to największy statek z pośród tych, które zawinęły w ostatnich paru latach do Gdyni, gdyż ma on ok. 7,600 t. netto i ok. 15,000 t. brutto pojemności.

Bezstronnie wypada jednak zaznaczyć, że liczba pasażerów bywa na tak wielkim i luksusowym statku bardzo mała i dlatego efekt propagandy piękna Bałtyku i między innymi Gdyni, po takich wycieczkach nie może być duży.

Przy Belgijskim nabrzeżu, zapasowem, za Dworcem Morskim, stoi s/s „Warszawa”. Wyruszy ona 27 bm. na 4-dniową wycieczkę do Kopenhagi, która zapewne będzie się cieszyła, jak i poprzednie wycieczki, na tym odnowionym i doskonale trzymającym się na fali statku, zasłużonym powodzeniem.

Na nabrzeżu Holenderskim, po przeciwnej stronie Dworca Morskiego, ang. tramp „Seven Sea Trader” wyładowuje poważny ilościowo

ładunek 5000 t. złomu. Jest to drugi tego lata tak wielki ładunek złomu na jednym statku. Trzeci nadejdzie w tych dniach na statku szwedzkim „Friedrich Engels”.

W porcie węglowym, jak zwykle, znaczne ożywienie. Znakomite urządzenie przeładunkowe na pirsie „Skarbopolu” nie odpoczywa ani chwili, ładując naprzemian od 8000 t. od największych parowców do małych statków, a nawet po 200 t. koksu lub węgla do małych holenderskich motorowców i duńskich lub szwedzkich żaglowców z pomocn. motorami.

Na nabrzeżu szwedzkim firma „Polskarob” ma obecnie szereg statków średniej wielkości, parę żaglowek, oraz grecki s/s „Aghios Georgios”, który bierze 5,000 ton węgla. Szereg statków stoi przy falochronie, nie licząc pozostających na redzie na kotwicy, stojących tam często dla uniknięcia podwójnego holowania, w myśl zasady że grosz trzeba oszczędzać...

Na nabrzeżu Śląskiem sytuacja zmienia się ułtawicznie. W ostatnim czasie między 4—6 statkami ładującymi tu od „Elibora”, „Progresu” i „Giescheho” stale znajduje się jeden statek grecki lub italski. Ostatnio zaczął ładować u Elibora italski s/s „Taide”, lecz wobec tego, że jest to statek niezbyt wielki, (4000 t. ładunku) i możliwe że jutro nie będzie już śladu po nim w porcie. Jest to chlubne świadectwo szybkości ładowania, która często zachodzi w naszym porcie. Wejście i wyjście w tym samym dniu z ładunkami po 300 t. węgla, do Kopenhagi statków typu „Robur IV”, „Victoria”, „Bretland”, stanowi raczej regułę niż wyjątek.

Na nabrzeżu Angielskim, poza placem Pałacu, przy którym s/s „Grönland” ładuje tarcice i przy nabrzeżu Polmin, gdzie statki żaglowo - motorowe i mniejsze motorowe zasila ją się w ropę gazową, jako „bunkier”, ożywienia sezonowo brak.

Dwa do trzech razy w tygodniu zawiązują do Gdyni parowce rozwożące solone śledzie ze śródlądzie połowów. W chwili obecnej oczekiwany jest w Gdyni norw. s/s „La France” z partją śledzi islandzkich.

Stocznia Gdyńska przystępuje do rozbiórki statków na złom

(z.) Przed kilku dniami podaliśmy notatkę o zabiegach Centrali Zakupu Złomu Polskich Hut Żelaznych w Warszawie w sprawie uruchomienia w porcie gdyńskim przedsiębiorstwa, które trudniłoby się cięciem statków na złom.

W wyniku pobytu w Gdyni pp. prezesa Karszo-Siedleckiego i dyr. Zielińskiego, postanowiono tytułem próby rozpocząć cięcie dwóch statków na złom, na terenach Stoczni Gdyńskiej. Do prac tych przystąpić się ma w najbliższych dniach.

Stale zainstalowanie rozbiórki statków na

złom w Gdyni będzie zależne od tego czy sferę rząd. zdecydują się stworzyć w Gdyni te same warunki, jakie stworzyły władze celne w Niemczech zwalniając stare statki przeznaczone na złom od cla wwozowego.

Jest rzeczą oczywistą, iż stałe usadowienie się w Gdyni przedsiębiorstwa cięcia statków byłoby niezmiernie pożądaną, gdyż dalaoby za trudnienie Stoczni i kilkudziesięciu robotnikom.

**Tysiące powodzian cierpi głód
Pamiętaj o nich!**

Pamiętaj z bursztynu naturalnego i muszle
kupuje się najtaniej w sklepie fabrycznym pod firmą
5219 **Piotr Trzesniak, Gdynia**
ul. Starowiejska róg Podjazdowej obok Dworca

Jak pracują urządzenia przeładunkowe w porcie gdyńskim?

(z.) Według opracowanych statystyk za miesiąc ubiegły (lipiec 1934) sprawa zatrudnienia dźwigów w porcie gdyńskim w miesiącu sprawozdawczym przedstawia się nader ciekawie. Mianowicie w tym dziale przepracowano ogółem 7242 godzin z zużyciem prądu 42365 kw. h. Przeładowano 138.137 ton towarów ma

dźwigów bramowych, mostowych i półportali wyraża się liczbą 92,9 proc. co w stos. do lipca ub. roku wykazuje wzrost o 5,4 proc.

Z życia portów polskich GDYNIA

— Nowy konsul amerykański z Gdańska zwiedził port gdyński. Dnia 20 bm. odwiedził Gdynię nowomianowany konsul amerykański w Gdańsku p. John Bruins w towarzystwie wyższego urzędnika Departamentu Geograficznego Stanów Zjednoczonych p. Samuela Whittemoza Boggs'a. Goście zwiedzili dokładnie urządzenia portowe w towarzystwie przedstawicieli Urzędu Morskiego.

GDANSK

— Statki oczekiwane. Dzisiaj oczekiwane są w porcie gdańskim następujące statki: polski ss. „Śląsk” — PAM, polski ss. „Cieszyn” — PAM, niemiecki ss. „Quinta” — PAM, szwedzki ss. „Nynaes” — PAM, szwedzki ss. „Frey” — Atlantic, szwedzki ss. „Fortunatus” — Artus, niemiecki ss. „Voer” — Lenczat, szwedzki ss. „Marie Holm” — Bergenske, niemiecki s. s. „Borgsee” — Bergenske.

— Statki na wejściu. Wczoraj weszły do portu gdańskiego: duński ss. „Victoria” z Aarhus, pusty, dla Artus, duński ss. „Tempo” z Esbjerg dla PAM, duński ss. „Vedia” z Stuer pusty — Acutra.

— Statki na wyjściu. Wczoraj wyszły z portu gdańskiego: szwedzki ss. „Frig” do Goetteborgu, z ładunkiem żelaza, Schencker, niemiecki ss. „Hanna” do Bremy z drzewem, niemiecki Greta do Sztokholmu z drzewem i drobnicą — Bergenske, szwedzki „Duvan” do Aalborg z ładunkiem zboża, szwedzki „Irmgard” do Aarhus z ładunkiem zboża, szwedzki „Nahia” do Kalundborg z ładunkiem zboża, — Krefst, duński „Gamma” do Randers z ładunkiem zboża, szwedzki ss. „Bella” do Antwerpji z ładunkiem zboża i drzewa — PAM, duński ss. „Transporter” do Odense z węglem — Als angielski ss. „Helmsdale do Blyth, angielski ss. „Baltrade” do Londynu z drobnicą, duński ss. „Stove” do Gool z drzewem, Soodmann, lotewski ss. „Vieturs” do Helsingoer z węglem, Als, holenderski ss. „Amazona” do Amsterdamu z drobnicą — Reinhold, niemiecki ss. „Goldberg” do Antwerpji z ładunkiem zboża — PAM.

— Połączenie telefoniczne Gdańska z Paragwajem. W tych dniach otwarte zostało połączenie telefoniczne między W. M. Gdańskiem a Paragwajem. Wszystkie miejscowości gdańskie dopuszczone są na razie jedynie do sieci telefonicznej w Asuncion. Trzyminutowa rozmowa kosztuje 170,89 guld. Bliższych informacji udziela gdańskie urzędy telegraficzne.

Bandera Oficerskiego Yacht-Klubu R. P. w Kłajpedzie i w Libawie

W ostatnich dniach lipca o godz. 8,30 wieczorem yacht żaglowy — Oficerskiego Yacht-Klubu R. P. oddziału morskiego w Gdyni — „Mohort”, pod komendą członka J. S. K. inżyniera Jekielka z Gdyni, odcutnował się od boi przy przystani O. S. K. i wyszedł na morze, z kursem — Kłajpeda, Libawa.

Załogę „Mohorta” stanowili członkowie O. S. K. por. Stefan Kryński, Jan Marcinkowski, Aleksander Koźmiński, Władysław Oistrowski (członek Klubu Wodnego Związku Strzeleckiego w Warszawie) i Eugenjusz Wasilewski, który na yachcie sprawował funkcję bosmana.

W momencie wyjazdu, semafor na wieży sygnalizacyjnej wskazywał zapowiedź sztormowej pogody, a barometr szedł wyraźnie w dół. Żaglowaliśmy przy względnie spokojnym morzu do świtu. Półwysp Hel mijaliśmy przed północą.

„MOHORT” WALCZY ZE SZTORMEM.

Od następnego dnia rano szedł Mohort w warunkach sztormowych. Duża fala, silny wiatr, z częstymi i porywistymi szkwałami. Dokuczliwe kiwanie mocno dawało się nam we znaki, sztormowy wiatr wymagał

bezustannej uwagi. Załoga była przez cały czas w pogotowiu, kapitan Yachtu inżynier Jekielka, nie opuszczał pokładu. Gdy mijaliśmy Kłajpedę prawie że na trawersie, doznał Mohort awarii, przewidywanej naprawionej; zaczęły mianowicie luzować się baksztagi, a w jednym z nich pękła lina. Pociąg też pruć się żagiel na bezau-maszczie.

Barometr nie wrócił zmiany pogody na lepsze, szkwały były coraz częstsze i ostrzejsze, nadchodziła noc.

Krótką naradą na pokładzie i zdecydowaliśmy się wejść do Kłajpedy, aby tam poprawić nadwątły takielunek i zeszyć żagle. Przed decyzją — wątpliwości — jak nas przyjmą Litwini, czy udziela swej gościnności.

Pamiętaliśmy o tem, że yachtowi „Wojewoda Pomorski”, który wszedł kiedyś do Kłajpedy, nie pozwolono tam pozostać. Ale wyboru nie było — do Libawy daleko — a z nadwątłym takielunkiem noc podczas sztormu — byłaby jednak ryzykowna.

POLSKI YACHT WCHODZI DO PORTU LITEWSKIEGO.

„Mohort” zmienił kurs na Kłajpedę i

przed godz. 7-ą wieczorem mijaliśmy łamacz fal w porcie kłajpedzkim. Tutaj morze dało się nam najbardziej we znaki. Odbijając ca się od łamacza, duża fala często zalewała pokład. „Mohort” choć duży i silny skakał z fali na falę jak łupina. Weszliśmy przez stosunkowo wąski kanał wejściowy na żaglach, bo motor pomocniczy, służący do manewrowania w porcie, był również uszkodzony. Jak się potem okazało, manewry naszego yachtu i jego wejście było ocenione przez władze portowe litewskie jak najkorzystniej.

Zarzuśliśmy kotwicę w wewnętrznym basenie, będącym obecnie w stadium poszerzenia i pogłębiania, poczem spuściliśmy baka i kapitan yachtu odjechał na nim do kapitanatu portu, ażeby zameldować o naszym przybyciu i dla ułatwienia formalności portowych. Załoga zaczęła doprowadzać yacht do porządku. Blisko godzinę wiadrami, bo pompa nie działała, wylewaliśmy z zeuzy wodę. Pracy tej przyglądali się ludzie na nabrzeżu — pytano nas pod jaką jesteśmy banderą i ze zdziwieniem przyjmowano odpowiedź — że pod polską.

WŁADZE LITEWSKIE GOŚCINNIE PO-DEJMUJĄ ZAŁOGĘ „MOHORTA”.

Z niecierpliwością oczekiwaliśmy powrotu inżyniera Jekielka, który gdy wrócił, oświadczył nam, że władze litewskie ofia-

rowują nam swoją gościnnością w Kłajpedzie i radzą nie wychodzić na morze, a przecze-kać sztorm.

Kapitan portu, jak się okazało, prezes litewskiego Yacht-Klubu w Kłajpedzie, w imieniu swego klubu ofiarował nam postój przy nabrzeżu klubu, oddając nam jednocześnie do dyspozycji cały lokal klubowy

Wkrótce po powrocie inż. Jekielka, przybyli przedstawiciele policji granicznej, którzy wynotowali nasze nazwiska, a zaraz po nich do „Mohorta” podeszła motorówka, która nas przyholowała do przystani litewskiego Yacht-Klubu.

Nie kryję, byliśmy wzruszeni i zaskoczeni gościnnością Litwinów — odnieśli się oni, szczególnie władze portowe i przedstawiciele Yacht-Klubu z wyszukaną uprzejmością, opiekując się nami, naprawdę serdecznie. Jedno, co może nam zleka psuło humor i dobry nastrój, to to, że władze policyjne zastrzegły sobie, abyśmy nie wychodzili na miasto bez opieki policjanta, którego każdorazowo w tym celu należało wzywać do siebie, (bo stale nas nie pilnowano). Przez pierwszy dzień, na stałe do nas przydzielony policjant towarzyszył nam w mundurze, potem, na naszą interwencję, chodził z nami po cywilnemu; okazał się on bardzo miłym, inteligentnym towarzyszem i grzecznym człowiekiem. Te jego osobiste walory

Przemysł, Handel, Rolnictwo, Rzemiosło, Finanse

Wiadomości gospodarcze Krajowe

ZNIŻKA CEN PAPIERU.

Z dniem 16 bm. wszedł w życie nowy cennik „Centropapieru”, przynoszący piątą w ciągu ostatnich dwóch lat generalną niżkę papieru. Nowy cennik wykazuje dla papierów gazetowych, pakowych i drzewnych niżkę w granicach 5—8% poprzedniej ich wartości.

W najmniejszym stopniu zostały niżone ceny papierów bezdrzewnych.

OSYWIANY RUCH W KAMIENIOŁOMACH.

Kamieniołomy, eksploatujące piaskowce i wapień, podjęły zwiększony ruch celem wykonania dostaw dla przemysłu budowlanego oraz dostaw materiałów dla budowy dróg publicznych.

UMOWA W PRZEMYSŁE METALOWYM W POZNAŃSKIM.

Ministerstwo Opieki Społecznej nadało moc obowiązującą umowie zawartej w dniu 24 czerwca r. b. w przemyśle metalowym na terenie woj. poznańskiego.

O ROZWÓJ KOSZYKARSTWA.

Pod przewodnictwem dyrektora Departamentu Przemysłowego p. Kąndla odbyła się w Min. Przemysłu i Handlu konferencja, na której zastanawiano się nad sposobem wzmocnienia eksportu wyrobów koszykarskich. W obradach w krótkich wzięli udział przedstawiciele producentów oraz eksporterów, ustalono szereg wytycznych w zakresie zwłaszcza standaryzacji wyrobów koszykarskich i usprawnienia akcji eksportowej. Realizacją tych wytycznych zajmie się krakowska izba przemysłowo-handlowa, w której rejonie ogniskuje się głównie produkcja wyrobów koszykarskich.

BIULETYN INFORMACYJNY BANKU POLSKIEGO.

Biurowo Ekonomiczne Banku Polskiego opracowało sprawozdanie Banku w językach francuskim i angielskim za drugi kwartał r. b.

Sprawozdanie to omawia sytuację finansową Banku na tle ogólnego położenia finansowego kraju, w szczególności zaś podaje cyfry, dotyczące obrotu pieniężnego w kraju, stanu rynku kredytowego, dewizowego i papierów wartościowych. Poza to sprawozdanie zawiera dane statystyczne, ilustrujące rozwój operacji Banku Polskiego. Sprawozdanie, jako materiał informacyjny zostanie rozesełane zagranicznym instytucjom finansowym i gospodarczym.

Zagraniczne

AMERYKA NIE ZMNIEJSZA ZASIEWÓW.

Jak donoszą z Waszyngtonu, sekretarz stanu do spraw rolnictwa oświadczył, że rząd Stanów Zjednoczonych w bieżącym roku rolniczym znacznie zmniejszy o 15% obciążenie zasiewów, a to ze względu na klęskę suszy.

KONGRES CHEMJI PRZEMYSŁOWEJ.

XIV Kongres Chemji Przemysłowej połączonej z inauguracją Międzynarodowego Domu Chemji, odbędzie się w roku bieżącym w Paryżu od 20 do 27 października.

NOWE MIĘDZYNARODOWE TRAKTATY HANDLOWE.

Austria i Turcja podpisały w dniu 18-ym bm. w Ankarze nowy traktat handlowy. Włochy i Meksyk zakończyły ośmioletni stosunek bezkontraktowy przez podpisanie w tych dniach traktata handlowego.

DANJA — ISLANDJA.

Ostatnio powróciła do Danji delegacja handlowa, która wyjeżdżała na Islandję dla omówienia tamże sposobu ożywienia wymiany towarowej między obu krajami, a w szczególności zwiększenia przez Danię zakupów towarów islandzkich. W obecnym stanie Islandja zakupuje w Danji około 5 lub 6 razy więcej towarów, niż Danja w Islandji.

sprawiły, że obecność jego wcale nam nie ciążyła.

Z WIZYTĄ U WŁADZ PORTOWYCH W KŁAJPEDZIE.

Na drugi dzień po przyjeździe do Kłajpedy złożyliśmy wizytę dyrektorowi i kapitanowi portu pp. Śliszowski i Dowgertowi. Oba zupełnie poprawnie mówili po polsku, to też porozumienie się nie nastęczało żadnej trudności. Dziękowaliśmy im za gościnność, na co oni ofiarowali nam ją na dłuższy czas, zanim pogoda się nie uspokoi, bo na morzu, szczególnie w kierunku Libawy, warunki dla żeglugi były nader niepomyślne.

Interesowali się obaj rozwojem Gdyni, wyrażając żal, że nie mogą jej z braku czasu odwiedzić.

SYMPATJE SPOŁECZENSTWA LITEWSKIEGO.

Po wizycie w zarządzie portu wróciliśmy na yacht. W mieście, nasze galowe, yachtowe stroje, zwracały powszechną uwagę, oglądano nas z zainteresowaniem, pytano, kim jesteśmy. Odwiedzano również dość licznie nasz yacht, tak, że stałe na jego pokładzie mieliśmy gości. Zgłosił się nawet przedstawiciel miejscowej gazety litewskiej — prosząc o szczegóły związane z naszym przybyciem, o wiadomości dotyczące się naszego klubu i yachtu.

„Blok złota”

Paryski „Temps” o sytuacji gospodarczej państw, opierających się na stałości waluty

Wczorajszy „Temps” zamieszcza artykuł p. t.: „Blok złota”. Nazwą tą określa dziennik kraje, wierne parytetowi złota, a mianowicie Francję, Belgię, Holandję, Szwajcarię, Polskę i Włochy. Kraje te w dobie obecnego chaosu gospodarczego stanowią odosobnioną wyspę, odznaczającą się względną stałością. Z tego bloku należy wykluczyć kraje takie, jak Niemcy, w którym parytet złota jest tylko fikcją. Państwa wchodzące w skład tego bloku złotego, nie powinny w obecnym kryzysie biernie oczekiwać dalszego rozwoju wypadków, ale postawić sobie większe zadania, gdyż należą one do państw, najmniej dotkniętych kryzysem. Aby zdać sobie z tego sprawę, wystarczy rzucić okiem na statystyki bezrobo-

cia. Na wiosnę br. bezrobotni stanowili mniej, niż 5 proc. cyfry pracującej ludności we Włoszech, 4 proc. w Szwajcarii, 3 proc. w Polsce, 2 proc. we Francji. Najgorzej przedstawia się sytuacja w Holandji, gdzie odsetek ten wynosił około 11 proc. W innych krajach, które porzuciły parytet złota, odsetek ten był o wiele wyższy. Wynosił on 10 proc. w Wielkiej Brytanji, 13 proc. w Kanadzie, 8 proc. w Niemczech i 22 proc. w Stanach Zjednoczonych.

Podobnie statystyka handlu zagranicznego świadczy, że sytuacja w krajach bloku złotego była pod tym względem lepsza, niż w innych państwach. Dowodzi to, że deprecjacja waluty nie dała tych korzyści, jakich od niej oczekiwano.

Stołość monetarna pozwoliła krajom należącym do bloku złotego, na zachowanie żywszej wymiany handlowej między sobą. Podobnie przedstawia się zresztą sprawa w krajach, należących do bloku sterlingowego. Ale przyczyną tego jest to, że stanowią one razem system ekonomiczny względnie stały. Blok złoty stanowi sam bardzo poważny system ekonomiczny. Jego ludność wraz z koloniami wynosi 250 milionów, jego banki centralne posiadają około 36 procent rezerw złotych światowych banków emisyjnych. Jego handel zagraniczny stanowi 24 proc. handlu świata. Zróżniczkowanie produkcji pozwala na pewną swobodę ruchów. Należy starać się o wzmocnienie tego systemu. Istnieją niepokoje, co do dawnych walut państw, należących do tego bloku. Obiega np. pogłoska, że floren holenderski, frank belgijski lub lir włoski są w niebezpieczeństwie. Los tych walut zależy przede wszystkim od polityki wewnętrznej tych państw, ale kraje, należące do bloku złotego, powinny się wzajemnie popierać w układach handlowych.

Dziennik nie sądzi jednak, by współpraca mogła pójść tak daleko, aby się wyraziła np. w stworzeniu porozumienia celnego o taryfach preferencyjnych, lepiej bowiem jest pozostać przy układach dwustronnych. Należy jednak starać się o swobodność tych państw, które prowadzą lojalną grę konkurencyjną, nie uciekając się do sztuczek monetarnych. Francja nie potrzebuje specjalnie troszczyć się o swój bilans handlowy, powinna więc brać pod uwagę pojęcie bilansu handlowego także z tego punktu widzenia, aby pomóc państwom, które tylko tym sposobem mogą ocalić swą walutę lub zapłacić długi. Blok złoty powinien dawać przykład liberalizmu.

Kraje, które wchodzi w jego skład, mogłyby odegrać taką rolę, jaką odegrała w XIX wieku Wielka Brytanja. Zadaniem bloku złotego — kończy „Temps” — będzie przywrócenie wolnego obiegu towarów i kapitałów i przywrócenia międzynarodowego kredytu.

Międzynarodowa konferencja zbożowa w Londynie

Według komunikatu, ogłoszonego przez Międzynarodowy Doradczy Komitet Zbożowy żadna umowa sowiecko-niemiecka odnośnie nabycia przez Niemcy nadwyżki zboża sowieckiego w r. 1935 nie została zawarta. Delegacji sowieccy oświadczyli, iż Niemcy w roku ub. zakupili nadwyżkę zboża sowieckiego, lecz na rok 1935 nie ustalono żadnych planów.

Komitet mianował podkomisję, której zadaniem będzie kontynuowanie dyskusji oraz prowadzenie sprawozdań z posiedzeń komite-

tu zbożowego w Londynie. Macmurray, delegat Stanów Zjednoczonych, będzie przewodniczącym podkomisji, w której skład wejdą przedstawiciele Kanady, Argentyny, Francji, Anglii, Szwajcarii i państw bałtyckich, reprezentowanych przez przedstawiciela Węgier (?).

W Londynie spodziewają się, że plenum konferencji zakończy się we środę, lub nawet później.

Anglia interesuje się rynkiem polskim

Pobyt polskiej delegacji w Londynie w związku z rokowaniami o traktat handlowy przyczynił się do zainteresowania przemysłu angielskiego rynkiem polskim. Ostatnio Izba Przemysłowo-Handlowa w Warszawie otrzymała znaczną ilość zapytań ze strony firm angielskich bezpośrednio lub za pośrednictwem brytyjskiego konsulatu i ambasady, dotyczących wskazania odpowiednich firm importowych lub agenturowych. W niektórych wypadkach zapytania tego rodzaju nie nastęczały specjalnych trudności, a mianowicie, gdy chodzi o artykuły, stanowiące przedmiot naszego importu. Niekiedy jednak firmy zapytu-

jące pragną lokować na rynku polskim towary, których krajowa produkcja pokrywa potrzeby rynku wewnętrznego. Zdarza się, że firma angielska wybiera inny sposób wprowadzenia swoich wyrobów, a mianowicie deleguje do Polski własnego przedstawiciela. Ostatnio pewna wielka fabryka maszyn do obróbki drzewa delegowała do Polski swego wysłannika, który otrzymał szereg informacji w Izbie Przemysłowo-Handlowej w Warszawie, dotyczących możliwości zbytu, ewentualnych odbiorców oraz warunków założenia firmy agenturowej.

OSCHŁA JUŻ ZIEMIA, OSUSZMY ŁZY...

Czy Twoje środowisko zawodowe już się opodatkowało na rzecz powodzenia?

Odczuwaliśmy na każdym kroku, że nasze przybycie zainteresowało społeczeństwo kłajpedzkie. Codziennie zrana informowano nas o stanie pogody, czekaliście więc przez trzy dni na pomyślne warunki.

Wreszcie w dniu 31 lipca komunikaty meteorologiczne brzmiały nieco łagodniej, to też kapitan yachtu zdecydował wyjście na morze. Pożegnaliśmy władze miejscowe i wpisaliśmy się do księgi Yacht-Klubu w Kłajpedzie, dziękując za gościnne przyjęcie i zapraszając Klub Kłajpedzki do naszego oddziału w Gdyni.

WYMIANA BANDER ZAPOCZĄTKUJE DALSZE STOSUNKI W YACHTINGU POLSKO-LITEWSKIM.

Gdy podejmowaliśmy członków klubu u nas na pokładzie, przedstawiciel klubu litewskiego wręczył inżynierowi Jekielkowi dla naszego klubu banderę Yacht-Klubu litewskiego w Kłajpedzie.

Podnieśliśmy ją na salingu i wyszliśmy na morze. Wyprowadził nas z portu najmłodszy holownik, bo wyjść o własnych siłach, pod żaglami, nie było można. Gdy postawiliśmy żagle, jeszcze nas asekurował, przypuszczając, że wobec bardzo silnej fali, zawrócimy. Gdy jednak wzięliśmy kurs na Libawę zawrócił, żegnając nas.

Miło mi w tym miejscu podkreślić serdeczność i opiekę nad nami, miło nam było

wieźć do kraju, banderę litewskiego klubu, naszemu klubowi ofiarowaną. Wierzyliśmy wszyscy, że początek zrobiony przez nas stworzy stosunki żeglarskie pomiędzy naszymi klubami.

W LIBAWIE.

Na drugi dzień przed południem zawinęliśmy do Libawy i stanęliśmy w porcie wlotowym.

Przyjęli nas tam bardzo gościnnie pp. oficerowie floty i lotnictwa lotewskiego.

Komandor Fontena z oficerami przybył do nas na yacht i jako najmiłszy gospodarz pokazał nam Libawę. Podejmowano nas w restauracji „Pavillon”. Załoga yachtu „Mothort” na drugi dzień podejmowała na pokładzie yachtu; miłych towarzyszy broni, oficerów lotewskich i znów nasz Yacht-Klub otrzymał proporzec marynarki wojennej lotewskiej, jako znak przyjaźni. Zrewanżowaliśmy się naszą banderą. Niezapomniane chwile dał nam pobyt w Libawie i gościnność kolegów-oficerów lotewskich. W dniu 3. 8. 1934 r. motorówka dywizjonu lotniczego lotewskiego wyholowała nas na morze. Przybyliśmy do Gdyni po 24-godzinnej żegludze o godz. 11 w nocy, dumni z tego, że banderę naszego kraju pokazaliśmy w portach Litwy i Łotwy.

A. K.

Drożej niż przed wojną

Wskaźnik cen hurtowych w Niemczech przekroczył 100

Z Berlina donoszą: Wskaźnik cen hurtowych w Niemczech w dniu 15 bm. wynosił 102, przy czym wskaźnik cen artykułów solnych wynosił 100, surowców przemysłowych i półfabrykatów 92½, a fabrykatów 115½. (Liczba 100 odpowiada wskaźnikowi z 1913 r.)

Jest to pierwszy wypadek, aby ogólny wskaźnik cen hurtowych w Niemczech przekroczył liczbę 100.

Gospodarka tłuszczowa w Niemczech

W Kassel utworzyło się zrzeszenie niemieckich fabryk tłuszczów jadalnych i technicznych. Konieczność utworzenia zrzeszenia uzasadniają brakiem surowców, wywołanym w szczególności nieopatrny ubojem zbyt znacznych ilości bydła, oraz spekulacyjnymi zakupami, co wywołuje podwyżkę cen na rynku tłuszczów bydlęcych. Zrzeszenie ma iść na rękę rządowi Rzeszy w jego zamierzeniach uporządkowania rynku tłuszczowego.

Międzynarodowy Kartel Miedziowy znowu na widowni

Ceny miedzi po długotrwałej niżce, wykazują w ostatnich dniach lekki wzrost, co sfery fachowe przypisują pogłoskom o zamierzonej jakoby nowej konferencji miedzianej. Konferencja ta ma być spowodowana przez producentów amerykańskich, którzy chcą znowu wkręcić rozbity w swoim czasie międzynarodowy kartel miedziany. Producentom amerykańskim zależy bowiem na porozumieniu z producentami kanadyjskimi, jakoteż z coraz dotkliwszą konkurencją afrykańską (północna Rodezja i Kongo Belgijskie). Producentci ci coraz bardziej wysuwają się na czoło całej wytwórczości miedzi, co grozi Ameryce zupełnym zaniemierzaniem z jej dotychczas produkcyjnego stanowiska.

Wyścig „Wpław wzdłuż Torunia”

Największa atrakcja sezonu sportowego

Wyścig „Wpław wzdłuż Torunia” o puchar wędrowny „Dnia Pomorskiego” w biegu dla zawodników, oraz o piękną nagrodę wędrowną w biegu dla zawodniczek zapowiada się niezwykle ciekawie. Będzie to niewątpliwie jedna z największych atrakcji tego rocznego sezonu sportowego.

WYŚCIG I — ZAWODNICY

Wyścig odbędzie się w niedzielę, 26 bm. w klasyfikacji jednostkowej, przyczem rozpocznie się wyścigiem zawodników. Trasa dla zawodników wynosi 2 i pół km. Start przy główce z tablicą 5. Meta przy nowym moście. Wyścig dla zawodników rozpocznie się o godz. 12.

KIEDY STARTUJĄ ZAWODNICZKI?

O godz. 12,30 startują zawodniczki. Trasa dla zawodniczek wynosi 1 i pół km. Start przy moście kolejowym, meta przy nowym moście.

Zwycięzca wyścigu „Wpław wzdłuż

Torunia” dla zawodników otrzymuje puchar wędrowny „Dnia Pomorskiego” oraz złoty żeton, dyplom i cenną nagrodę. Dalszych 5 zawodników otrzymuje żetony i dyplomy.

Zwycięzcy w wyścigu dla kobiet otrzymuje piękny puchar przechodni „Dnia Pomorskiego” oraz złoty żeton, dyplom i cenną nagrodę.

Pięć dalszych zawodniczek otrzymuje złote żetony i dyplomy.

Sokoli na starcie

Wezwanie przewodnictwa do wszystkich gniazd sokolich Dzielnicy Pomorskiej

Przewodnictwo Dzielnicy Pomorskiej T. S. Sokół wydało następujące wezwanie:

„W niedzielę, dnia 26 bm. przeprowadza Redakcja „Dnia Pomorskiego” tegoroczny bieg pływacki „Wpław wzdłuż Torunia” o puchar przechodni. Trasa dla panów 2 i pół km. dla pań 1 i pół km. Ze względu na charakter propagandowy wpławu oraz dla zado- kumentowania naszego poziomu w

BEZPIECZEŃSTWO.

Kierownictwo biegu zapewniło całkowite bezpieczeństwo wzdłuż całej trasy. W czasie biegu nad bezpieczeństwem zawodników będą czuwały 4 łodzie motorowe, oraz liczne łodzie i kajaki. Ponadto wzdłuż brzegu prawego kursować będzie mały statek motorowy, na którym znajdować się będzie służba sanitarna i lekarz. W czasie wyścigu ruch na Wiśle dla statków będzie zamknięty.

sporcie pływackim — wzywamy wszystkie podległe nam gniazda, aby zawody przez druhów i druchny jaknajliczniej obeślą. Po zniżki kolejowe zwracać się natychmiast do pp. Komendantów PW. Szczegóły patrz „Dzień Pomorski” Nr. 187 na dzień 21 8. 34 r.
(—) K. Zalewska, dzielnicowa naczelniczka Sokolic. (—) P. Bączyński, naczelnik dzielnicy.”

Kolonja pomorska w Ojcowie

Ojów, w sierpniu.

Po dwutygodniowej uciążliwej wędrowce propagandowej po krajach mniej lub więcej zaprzyjaźnionych, uciekłem do Ojcowia, by bodaj kilka dni odpocząć i przebyć błogie sam-na-sam w dołce farniente.

Według informacji, zaciągniętych w biurze „Orbisu” jeszcze w Toruniu, najbardziej nadająca się do tego celu miejscowością jest Ojów, chociażby dlatego, że jest najmniej reklamowana.

Jadąc wspaniałym autobusem P. K. P. z Krakowa, zacząłem się zleką niepokoić. W sąsiedztwie mojem coraz bowiem padały takie pytania, jak: „Dlaczego ja nie mam napawać się rozkoszną wonią i aromatem ojcowskim, dlaczego?”. Albo „Co z Panem się dzieje, panie Zylberman, pan zatracił zgola swoje jestestwo i samopoczucie?”. Lub groźba straszliwa: „Ja już idę powiedzieć szoferowi, żeby stanął, jeżeli pan nie przestanie tak bezwstydnie pchać się kolanami. He!”

Szczęściem podróż nie trwa długo i niebawem mam miłą sposobność stwierdzić, że sympatyczni i górnolotnie nastroszeni nasi towarzysze podróży, jadą do Ojcowia tylko na ekskursję jednodniową i ów proces nasywania „wonią i aromatem” nie zagraża ani przeszłości okolicom ojcowskim ani pięknym ruinom zamku ks. Czartoryskich.

Rozbijam szybko namioty (czytaj walizkę) w pensjonacie Jana Dulenicza i schodzę do tablic d'hotel. Przy stole zatkąło mnie poprostu z miejsca. Okazuje się, że w pensjonacie mieszkają sami Pomorzanie (ki). Toruń, Chelmża, Grudziądz, Lubawa i znowu Chelmża i tak ciągle dębięje. Lada chwila zostaną odkryty i — od-poczynek djabli wzięli. Wymrukuje niezrozumiałe swoje nazwisko i siadam skromnie na szarym końcu.

Wytrzymuję dzielnie atak spojrzeń i grad pytań; zbywam je monosylabami, udając z powodzeniem głodnego podróżnego i mruka.

Dowiaduję się po chwili, że całe towarzystwo to odbyło kilkugodzinną podróż z Pomorza, aby tu, w Ojcowie, całymi dniami i omął nocami grać w bridge'a i od czasu do czasu wyglądać przez lufcik dla stwierdzenia, że pada, ale że się „pewnie na jutro wyjaśni i można będzie coś zobaczyć Sfinksa”.

Bo w Ojcowie jest Sfinks. Tak, nie tylko w Egipcie, i nie jakiś tam w przenośni, ale prawdziwy, autentyczny Sfinks. Wprawdzie opowiadają tu, że go wykuli w skałę mieszkańcy tu-tejsi, na przynętę naiwnych spektatorów, ale jest to wierutna plotka, ukuta tylko przez złośliwych konkurentów uzdrowiska. Sfinks zostaje sfinksem i powstanie swoje osłania z natury rzeczą głęboką tajemnicą. „Któż odgadnie, co kryje w sobie Sfinks?”

W konwersacji towarzyskiej uderza mnie miła inowacja. Oto nie słyszy się tutaj wcale onego stereotypowego: „co słycać, jak się panu powodzi?”. Na sam dźwięk tego wyrazu, mieszkańcy tatejsi żegnają się nabożeństwo i błagają, by nie wywołać wilka z lasu.

Wprowadzicie bezpośrednio Ojów najmniej

cierpiał wskutek powodzi, ale spowodu przerwy w komunikacji frekwencja kuracjuszków i wycieczkowiczów zmalała bardzo. Nie przeszkadza to jednakże moim kompatryotom z Pomorza w stworzeniu tu „sui generis” nastroju o charakterze kulturalno-dancingowo-bridge'owym. Posiew kultury moich ziemków objawia się w znikomej ilości odpadków wna deptakach w niekończących się zapotrzebowaniach ciepłej wody do mycia całego (kto słycał?) ciała i wyciąganiu z kryjówek nieodżałowanych rarytasów „z dawnych, dobrych dni”.

Przyłgnęło do nas kilku przedstawicieli cyganerii krakowskiej z malazem G. na czele, który leczy się tu bezskutecznie z jednej dolegliwości: sztywnienia w tańcu. Na wszystkich dancingach tańczy platonicznie, sam bowiem nie przetańczy ani jednego pas, gdyż sztywnieje z miejsca. Jest to podobno modna choroba, ale przyznam się, że chociaż staram się być zawsze à la mode, słyszę o niej po raz pierwszy.

Ponieważ gromadka nasza stanowi tu bezapelacyjną większość, właściciel pensjonatu, na ogólne żądanie i gwoli pozyskania sobie klientów, zobowiązał się zapnumerować „Dzień Pomorski”, którego z utęsknieniem wyglądamy.

A propos: Uczyniliśmy wczoraj szlachetny zakład. Oto, jeżeli za naszym powrotem zostanie uruchomiony nowy most w Toruniu, zobowiązaliśmy się wszyscy złożyć na powodziań po 5 (słownie pięć zł.) od twarzy, co uczyni prawie 60 zł. Pytanie, co na ten cel przeznaczą „czynnik miarodajne”, o ile most do tego czasu nie zostanie wykończony. Pytaliśmy o to miejscowej znakomitej-pytji (wróży z rąk, twarzy i zębów — dosłownie), ale ta odesłała nas do ojcowskiego... Sfinksa.

Ha!

A ja wierzę, że z dworca pójdę do domu pieszko już nowym mostem. No bo... sześćdziesiąt złotych na powodziań też coś znaczy.

L. Szumski.

Pomorze w walce z bezrobociem

Fundusz Pracy planuje rozpoczęcie poważnych robót publicznych

We wtorek, 21 bm., w auli Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Toruniu, pod przewodnictwem naczelnika wydziału komunikacyjno - budowlanego p. inż. Maćkowskiego i w obecności delegata władz centralnych Państwowego Funduszu Pracy p. inż. Wacława Koniecznego, okręgowego kontrolera Funduszu Pracy na województwo pomorskie i pomorskie, odbyło się posiedzenie sekcji pracy Funduszu Pracy, w którym

wzięli udział przedstawiciele zainteresowanych władz państwowych i samorządowych oraz prywatnych instytucji. Tematem konferencji było naszkicowanie programu prac na rok 1934-35 na które Fundusz Pracy ma udzielić kredytów.

Rozpatrzone stoilkadziesiąt wniosków zarządów miast i wydziałów powiatowych województwa pomorskiego. Większość z nich uznanych za słuszne, postanowiono

przekazać władzom centralnym Funduszu Pracy, które — w zależności od posiadanych zasobów finansowych — zadecydują komu udzielić kredytu. Przy rozpatrywaniu poszczególnych wniosków kierowano się przede wszystkim zasadą, by przy danej pracy zatrudniono pośrednio lub bezpośrednio jaknajwiększe ilości rąk roboczych, gdyż — jak wiadomo — głównym zadaniem Funduszu Pracy jest walka z bezrobociem.

Pozatem sklasyfikowano wnioski według użyteczności zamierzonych robót. Z treści zgłoszonych i dotychczas przyjętych wniosków wynika, że w najbliższym roku zostanie zbudowanych, przebudowanych, lub odnowionych kilkaset kilometrów dróg bitych, zostaną zabrukowane ulice w kilkunastu miastach i miasteczkach, w wielu miastach przewiduje się rozbudowę sieci kanalizacyjnej, wodociągowej, gazowej i elektrycznej, zostaną wzniesione budynki dla 2 gimnazjów i kilku szkół powszechnych, przewiduje się uregulowanie kilkudziesięciu kilometrów rzek, wzmocnienie starych i wybudowanie nowych wałów ochronnych nad Wisłą i wiele innych obiektów użyteczności publicznej.

Program robót przewiduje przede wszystkim rozbudowę wybrzeża i Gdyni, pasu granicznego z Prusami Wschodnimi i Torunia jako stolicy Pomorza.

Wszystkie wyżej wymienione projekty rozbudowy Pomorza muszą uzyskać aprobatę Funduszu Pracy, gdyż tylko od udzielenia przez niego odpowiednich kredytów zależy zrealizowanie wspomnianych planów.

Otwarcie roku szkolnego w Warszawie

W przeddzień, jako w dniu otwarcia szkół, kłóscioły i ulice Warszawy zaroily się młodzieżą szkolną. — Na zdjęciu — z lewej — uczenie ze sztandarem szkolnym w drodze do kościoła św. Krzyża, z prawej — uczniowie opuszczają po nabożeństwie kościół św. Barbary na Koszykach.

Z kongresu skautingu żeńskiego

Błogosławieństwo Papieża dla uczestniczek kongresu

W sierpniu br. rozpoczął się w miejscowości Adelboden (Szwajcaria) światowy kongres instruktorek skautowych w którym biorą udział delegatki, reprezentujące organizacje skautek z 27 państw.

Z Polski w kongresie biorą udział pp. Irena Sliwowska, Jadwiga Falkowska, Jadwiga Wierzbiana i Zofia de Calier. W czasie obrad uregulowano sprawy finansowe, terminy i miejsca następnych kongresów (w r. 1936 w Szwecji, w r. 1938 w Irlandji i w r. 1940 we Francji). Zalutowano sprawę odbudowy międzynarodowego domu skautek w Adelboden itp. Ponadto złożono sprawozdanie ze współpracy z komisją opieki nad dzieckiem przy Lidze Narodów oraz wygłoszono szereg referatów, w których poruszono zagadnienia, dotyczące skautingu żeńskiego.

Na depeszę holdowniczą, wysłaną przez kongres do Papieża, nadeszła odpowiedź od kard. Pacelli'ego następującej treści:

„Jego świątobliwość przyjmuje hold instruktorek katolickich skautek, zgromadzonych w Adelboden, oraz przesyła życzenia stałego rozwoju organizacji, błogosławiąc uczestniczkom kongresu”.

Należy nadmienić, że w roku przeszłym podobny kongres odbył się w Polsce w Buczu na Śląsku.

„Liga”

oficjalnym reprezentantem polskiej młodzieży akademickiej na terenie międzynarodowym

15 kongres Międzynarodowej Konferencji Studentów (C. I. E.), który obradował w Nottingham (Anglja) i zgromadził przedstawicieli 17 państw, zakończył onegdaj swe obrady.

W kongresie tym brała udział delegacja polskiego akademickiego związku zbliżenia międzynarodowego „Liga” jako organizacji, reprezentującej akademików polskich wobec zagranicy. Delegatami byli pp. Gaszyński i Nosowicz. Komitet wykonawczy C. I. E. powziął uchwałę nawiązania współpracy z „Ligą” w celu zapewnienia udziału Polaków w międzynarodowych zawodach sportowych C.I.E. oraz innych imprezach akademickich na terenie międzynarodowym.

Uchwała C. I. E. stanowi dowód, że na czelna organizacja świata akademickiego uznała „Ligę” jako oficjalnego reprezentanta polskiej młodzieży akademickiej na terenie międzynarodowym.

Dziennik

w Toruniu

**czwartek
23
sierpnia**

Kalendarzyk rzym.-kat.
Środa: Tymoteusza m. — Czwartek: Filipa

— Nocny dyżur aptek: Do dnia 22-go sierpnia włącznie dyżurują: w śródmieściu — apteka „Pod Lwem”, Rynek Nowomiejski, na Bydgoskim Przedmieściu — Apteka „Św. Anny”, ul. Mickiewicza 98 (od godz. 22-giej do rana), na Mokrem — apteka „Pod Łabędziem”, ul. Kościuszki 15 (od godz. 22-giej do rana).

REPERTUAR KIN.

ŚWIATOWID — „Synowie pustyń”.
MARS — „Bunt w Szanghaju”.
PALACE — „Szczęśliwy w masce” i rewja „Tu rządzi humor”.
LIRA — z powodu remontu nieczynne.

Informator dla przyjezdnych

w Toruniu

Polecamy restauracje i kawiarnie
Dwór Artusa, restauracja o najwykwintniejszej kuchni na Pomorzu. — Dancing.
Najlepsza okazja kupna:
Browar i Słodownia Kobylepole, filja Toruń. Czerwona Droga 35, tel. 312. Piwa, porter, limonady, woda sodowa.
B. Hozakowski, ul. Mostowa 28, tel. 45 — Najlepsza i najtańsza Herbata — Nasłona — Cebulki kwiatowe.
Najstarszy i Pierwszy Polski Zakład Optyczny Franciszek Seidler, Toruń. Optyk i bandażysta. Obok poczty. Staromiejski Rynek 16. Telefon 574. Dostawca dla Kas Chorych, klinik ocznych i dla wojska.
Schwenkgrub — Radio, ul. Łazienna 17. — Aparaty — ości.

Z miasta

— Miejski Komitet Pomocy Ofiarom Powodzi przypomina, że ofiary w naturaljach na rzecz powodzi (odzież, obuwie, bielizna, towary żywnościowe) składać można w lokalu Komitetu przy ulicy Chełmińskiej nr. 16, gdzie codziennie od godz. 10—11 (z wyjątkiem niedziel i świąt) pełnią dyżur panie z Polskiego Czerwonego Krzyża.

— Kancelaria Oddziału III Z. S. Bydgoskiego Przedmieście, miesiąc się przy ulicy Mickiewicza 87 — I piętro. Zapisy na członków czynnych i współdziałających przyjmowane są w poniedziałki, środy i piątki od godziny 18—20-tej.

— Polacy z Westfalji zwiedzają Toruń. We wtorek zwiedzili zabytki naszego miasta Polacy z Westfalji, którzy przebywają w Toruniu na kursie dla polekich działaczy społeczno-owsiatowych z Niemiec. Gościom, których oprowadzał p. Durlik, najwięcej się podobał kościół Najśw. M. P.

— Z urzędu stanu cywilnego. W dniu 20 b. m. zawarli związek małżeński: malarz Leonard Zieliński z Walerją Grabarek. Zgłosili urodzenia: blacharz Eljasz Umiński (syna), robotnik Józef Grzelak (syna) i zegarmistrz Wacław Falkowski (córki). Zmarli: Szulem Chajm Finkelsztajn, lat 9, Jan Gumiński, lat 52, Janina Pike, 6 miesięcy, Helena Kurowska, lat 31, Henryk Raucht, 1 miesiąc, Walerja Walczewska, 2 lata, Marja Norkowska, lat 82, Józef Buchholz, 9 dni, Joanna Reichel, lat 78, Karolina Konrad, lat 75 i Jan Kopczyński, 1 rok.

— Lekcje gry fortepianowej i teorii muz. prof. S. Jagodzińska - Niekrasz znana propagatorka muzyki polskiej w kraju i zagranicą, po powrocie z wyjazdów letnich rozpoczyna pracę artystyczno-pedagogiczną. Przyjmuje zapisy uczniów między godz. 14—19 ul. Bydgoska 90 m. 6.

— Zapisy w szkołach im. św. Teresy Dr. Z. Szczepkowskiej (Kościuszki 4) codziennie od godz. 12—13 oraz 17—18. Czesne w kl. I — 10 zł, II — 15 zł, w dalszych 20 zł. Języki bez dodatkowych opłat. Szkoła wzorowo przygotowuje dzieci do gimnazjów.

— Z Korporacji Kupców Chrześcijańskich. W środę, dnia 22 b. m. o godz. 20-tej odbyło się w lokalu przy ul. Zeglarskiej 1, miesięczne zgromadzenie Korporacji Kupców Chrześcijańskich w Toruniu. Na porządku obrad m. in. referat p. mcc. Brzuszkiewicza p. t. „Kodeks handlowy w ogólnym zarysie wraz z rejestrem handlowym”

— Na targu w dniu 21 b. m. płacono: za 1/2 kg. masła 1.00—1.30, sera 0.30—0.50, twarogu 0.25—0.30, za liter śmietany 0.80—1.00, za mendel jaj 0.80—0.90, za kurę 1.40—1.80, kaczkę 1.40—2.00, za parę goli 0.80—1.00, za 1/2 kg. szcypaków 1.00, limów 0.40, okoni 0.50, białych ryb 0.30—0.40, za 1/2 kg. marchwi 0.10—0.15, kapusty 0.05—0.10, cebuli 0.05, pomidorów 0.15—0.30, za 1/2 kg. jabłek 0.15—0.50, gruszek 0.15—0.50, za cytrynę 0.05, za V kg. sliwek 0.20—0.30, za doniczki kwiatów 0.45—0.90, za wieniec 2.00—4.00. Dowóz znaczny. Popyt słaby.

Świecie

— Znowu pożar. W Starym Młynie powstał pożar w zabudowaniu rolnika, Walentego O-towskiego, który to zniszczył dom mieszkalny i część umebliowania. Szkody wynoszą około 3,500 zł, i zostaną pokryte ubezpieczeniem. Pożar powstał najprawdopodobniej od komina.

Dość ciepło

Przewidywany przebieg pogody w dniu 22 sierpnia

W północnej części Polski pogoda o zachmurzeniu zmiennym, naogół niewielkim. Dość ciepło. Umiarkowane, na wybrzeżu dość silne wiatry z kierunków zachodnich. W całym kraju skłonność do burz.

Dwa napady z bronią w ręku

W nocy z poniedziałku na wtorek, w Brzeżkach powiatu toruńskiego, 4 zamaskowanych osobników dokonali napadu rabunkowego na rodzinę rolnika Jana Wilczyńskiego. Bandyci steroryzowali rodzinę sztyltem i rowolwerami, poczem splondrowali całe mieszkanie, zabierając z niego 450 zł gotówki i 1 przerobiony karabin wojskowy i uciekli w nieznanym kierunku.

Wszyscy napastnicy byli jeszcze ludźmi młodymi, liczącymi od 20 do 24 lat. Polieja wszczęła za nimi poszukiwania.

Drugiego napadu dokonano w majątku Trzciańnek w powiecie wąbrzeskim. Trzech nieznanych, zamaskowanych osobników, uzbrojonych w re-

wolwery i laski wtargnęło do mieszkania Anny Simińskiej, szukając u niej stróża majątku Trzciańnek na którym chcieli się zemścić — jak głośno mówili — zato, że ich zwalczali jako złodziei polnych.

Ponieważ Simińska wszczęła alarm, jeden z napastników uderzył ją laską w głowę, zaś drugi z nich strzelił w kierunku znajdującego się w mieszkaniu Bernarda Wąwrońskiego. Strzał na szczęście chybił.

Nie znalazłszy poszukiwanej osoby, napastnicy znikli w nieznanym kierunku. Policja, która zna nazwiska wszystkich trzech osobników, jest już na ich tropie.

CHEŁMNO

— Dziesięciolecie Kola Z. Podofic. Rez. Koło Związku Podoficerów Rezerwy w Chełmnie uroczysto obchodziło dziesięciolecie swego istnienia. Uroczystość tę połączone z święceniem nocnym ze Zw. Rezerwistów Oddziału Podofic. Rez. i bratnich organizacji zebrały się na placu obok p. Kasztelana. Po złożeniu raportu przez dowódcę całości, majora rez. p. Kleina, p. staroście pow. Białemu, oddziały z orkiestrą 66 pp. na czele odmaszerowały do kościoła garnizonowego na nabożeństwo. Po nabożeństwie odbyła się na rynku defilada przed pp. starostą i komendantem garnizonu oraz liczną zbraną publicznością. Przy dźwiękach orkiestry przedfelowali: Zw. Weteranów Powstań Nar., Powstańcy i Wojsacy OK VIII, Hallerczycy, Inwalidzi Woj., Związek Strzelecki, Kolejowe i Pocztowe PW., Straż Ogniowa, Liga Morska i Kolonialna, delegacje Podof. Rez. Chełmza, Świecie, Bydgoszcz, Toruń, Grudziądz wraz z jubilatami oddziałami chełmińskimi. Pochód zatrzymał się przed gmachem starostwa. Delegacja chełmińskiego Kola Podof. Rez. złożyła wieniec na płycie „Nieznanej Żołnierza”. Uroczyste zebranie odbyło się w Hotelu Centralnym; zajął prezes p. Kośmider, witając przedstawicieli władz państw. gości i członków. Sekretarz Kola, p. Szałwiński odczytał listę zmarłych członków. Pamięć ich uczczono jednogłosem milczeniem. Prezes p. Kośmider przedstawił w ogólnym zarysie historię Kola. Wspominał o zasługach tych, którzyby przebywali dawniej w Chełmnie, o zasługach pp. gen. Januszkiewicza, płk. Juszczańskiego, mjr. Derowskiego, kpt. Jankiewicza. Mówił o zasługach dhr. Rusinika, który na stanowisku komendanta Kola prusuje nieprzerwanie od 10-ciu lat. Dziękował za pomoc, jaką darzył Kolo p. staroście Białemu, komendantowi garn. p. plk. dypl. Kocowi, komendantowi PW i WF por. Sochackiemu za współpracę, jakiej nie odmawiają, prezesowi Zarządu Pow. Federacji, p. mjr. Kleinowi, za wyteżoną pracę dla dobra Kola. P. mjr. Klein dokonał następnie aktu wręczenia nagród i dyplomów zasług pp. Kośmiderowi, Rusinikowi, Puzowskiemu, Korthowi, Gońcerzewiczowi, Łobozewiczowi, Piotrowskiemu, Riedelowi, Jankowskiemu, Burhardtowi, Gackowi, Strohanowi, Święcickiemu, Szarańskiemu i Bullerowi. Dalej otrzymali nagrody najlepsi strzelcy Kola i to koledzy Domagański, Reiwer, Piotrowski, Gońcerzewicz i Łobodziński. Zebranie zakończono

odśpiewaniem „Boże coś Polskę” i hasłem podoficerskim „Jedność”. Podczas wspólnego obiadu żołnierskiego składali Kolo życzenia: p. burmistrz Zawadzki, imieniem miasta por. rez. Głęboczek w imieniu Kola Oficerów Rez. por. Sochacki z ramienia komendy PW i WF, mjr. Klein w imieniu Zarządu Pow. Federacji, Rezerwistów i z ramienia Starosty, przedstawicieli bratnich placówek, z grona seniorów p. Święcicki, oraz w imieniu prasy red. Bartelki. Uroczystość zakończono koncertem i wieczorną zabawą. Dochód w całości przekażano na pomoc powodziom.

Dalsze ofiary na powodziom

Na rzecz ludności, dotkniętej klęską powodzi, ofiarowali w dalszym ciągu:

Związek Obrony Kresów Zachodnich Kolo Chełmno 8 zł. Kat. Stow. Młodzieży Męskiej 5 zł; Urzędnicy Sądu Grodzkiego: naczelnik Kubiak 3,90 zł, sędzia Gustowski 3,54 zł, sędzia Ciernicki 3,19 zł; Mrela 2,49 zł; Matuszak 2,34 zł; Janiszewski 1,52 zł; Langowski 1,06 zł; Dolecki 2,29 zł; Bartosiński 2,04 zł; Kwiatkowski 2,03 zł; Klinger 1,81 zł; Marchlik 1,48 zł; Badiąg 1,52 zł; Reszka 1,63 zł; Kamiński 1,32 zł; Kerber 1,57 zł; Byner 1,79 zł; Gradowski 1,88 zł; Pracownicy Związku elektryfikacyjnego: Grochcki 10 zł; Swech 10 zł; Kowalczyk 6 zł; Czarnecki 6 zł; Głowacka 2 zł; Szczepańska 0,60 zł; Kaniecki 0,60 zł; Klucznik 6,50 zł; Paliwoda 6 zł; Schmelter 5,50 zł; Cichoński 5 zł; Kalinowski 4 zł; Stobiński 3 zł; Nowacki 5 zł; Kuna 3 zł; Radziński 1 zł; Wohlfahrtsverein Deutscher Frauen in Chełmnie 30 zł; Cech Fryzjerski 10 zł; Deutsche Volksgruppe Chełmno 10 zł; pp Frankowski 5 zł; Gdaniec 1 zł; Domzalski 1 zł; Szczerba 1 zł; Badiąg Wład 1 zł; Łaszkiewicz 0,30 zł; Abraham Maks 0,30 zł; Palmowski 0,50 zł; Betyna 0,50 zł; Kutta 0,50 zł; Swoiński 2 zł; Stuerz 1 zł; Zukierski 0,50 zł; Uhl 1 zł; Hinz 2 zł; Wendorf 0,50 zł; Gaca 5 zł; Winkel 0,30 zł; Dawid 0,50 zł; Galiński 2 zł; Prelowski 2,50 zł; wójciewicz 3 zł; Idzikowski 2 zł; Burczyk 0,50 zł; Maciejewski 1 zł; Misch 2 zł; Socha 0,50 zł; Kobusiński 0,30 zł; Czajkowski 0,50 zł; ks. Jęczmionka 5 zł; Beszczyński 0,50 zł; Weil 5 zł; Jarząbkowski 3 zł; Jordan 0,50 zł; Paroński 0,50 zł; Sentkowski 1 zł; Szatkowski Józ. 2 zł; Drzyzga 1 zł; Ks. Krzyszkowski 10 zł; Ks. Michalski 20 zł; S. Wyztatorka Klasztor 50 zł;

CHEŁMZA

— Posiedzenie Rady Miejskiej. We wtorek odbyło się posiedzenie Rady Miejskiej, które trwało od godz. 18—20, wiecz. Przewodniczył p. burm. Kurzetkowski. Magistrat był w komplecie z radnych brak było 5, z tych 4 usprawiedliwiło swą nieobecność. Przyjęto do wiadomości protokół z rewizji kasy Poborowej Zakładów Miejskich. W sprawie sporu o wysokości wymiaru podatku krajowego uchwalono dać zarządowi Miejskiemu polecenie starania się w drodze polubowej o zmniejszenie wymiaru na rok 1933-34 i 1934-35 z tem, że chwilowo skarga wniesiona do Najwyższego Trybunału Administracyjnego nie ma być wycofaną.

Chełmza, miasto o blisko 80 proc. mieszkańców robotników przeznaczone bezrobotnych, o których dbać musi i dużo wydawać na doraźne zatrudnianie ich ma zapłacić za rok 33-34 80.000 zł. podatku krajowego a za rok 34-35 124.000 zł. Inne większe miasta jak Toruń i Grudziądz takich sum nie płać, dlatego spór jest aktualny.

W dalszym ciągu obrad uchwalono przystąpić do Pomorskiego Związku Tow. Ogródków Działkowych i Małych Owekli Miejskich z roczną opłatą 100 zł.

Uchwalono wykonanie planu rozbudowy miasta i wstawienie odpowiedniego funduszu na ten cel do dodatkowego budżetu na rok 34-35 wychodząc z tego założenia, że jest to ważnym dla przyszłości miasta i mieszkańców.

Uchwalono dalej utworzenie III. szkoły powszechnej tymczasowo z braku odpowiedniego gmachu, w ubikacjach dotychczasowych szkół, oraz przyznano skarbnikowi miejskiemu Augustyniakowi parcelę budowlaną pod budowę domu.

Wreszcie uchwalono zaciągnąć pożyczki w wysokości 40.000 zł. z Funduszu Pracy w Warszawie na roboty doraźne aby umożliwić bezrobotnym pracę i zarobek.

Obrady były tak rzeczowe i spokojne jak rzadko.

Toruń na powodziom

Dalsze ofiary

Na konto Miejskiego Komitetu Pomocy Powodziom w Komunalnej Kasie Oszczędności miasta Torunia wpłacili dalsze ofiary w złotych p. p.: Rzymkowski 15,—; St. Czablewska 2,—; T. Trapszyc 3,—; M. Krygier 25,—; Rzeźnicka Spółdz. Gospodarcza 50,—; J. Wojdak 3,—; Wl. Jankowska 5,—; W. Jankowska 5,—; W. Strauss 2,—; J. Szadowski 2,—; R. Hanert 6,—; Fr. Hanert 5,—; Pracownicy f-my K. Janowski 1,85; J. Kwieciński 2,—; O. Riewe 3,—; J. Schmid-towa 10,—; Inż. mjr. Leśniewska 2,—; Pracownicy f-my Jan Lipiński 6,—; M. Bienka 5,—; M. Pancecki i personel 35,—; St. Leśnikowa 1,—; 4 Pułk Lotniczy 903,48; Pracownicy f-my Rzymkowski 5,90; L. Anders 15,—; K. Ebert 4,—; Pracownicy f-my K. Ebert 2,—; R. Krau-

se 2,—; Pracownicy f-my R. Krauze 2,—; A. Mroczkowska 3,—; F. Kowalska 2,—; Pracownicy f-my F. Kowalska 2,—; St. Rewald 3,—; Pracownicy Zakładu Wodoc. i Kanal. 39,80; T. Jejde 1,—; St. Nowogórski 10,—; Stow. Właścicieli Nieruch. 50,—; St. Życzkowski 20,—; St. Bryk 5,—; M. Machnikowska 3,—; Raczkowski 3,—; Wl. Kozłowski 4,—; Sendowski 3,—; E. Malicka 4,—; P. Czechakowa 2,—; M. Pancecki 3,—; St. Wiśniewska 10,—; W. Schandrach 1,—; T. Psuty 3,—; R. Pincel 10,—; A. Michalak 15,—; J. Skonieczny 2,50; A. Siudowski 3,—; A. Gaca 2,—; M. Drzewiecka 5,—; St. Kulwieciowa 5,—; M. Pyszora 5,—; L. Ronk 3,—; D. Wojdak 5,—; St. Niemczyńska 5,—; Fr. Roeske 2,—; N. N. 1,—; J. Byzowski 4,50; M. Zielińska 3,—; H. Rutkowski 5,—; B. Dymkowski 5,—; Wl. Kamiński 2,50; J. Wiśniewski 3,—; L. Chróścicki 20,—; M. Wydro 3,—; W. Bijakowa 5,—; J. Wiśniewska 2,—; L. Rohloff 15,—; S. p. inż. Leśniewski 2,—; St. Kryzan 5,—; Administra-cja „Słowa Pomorskiego” 109,—; J. Wiśniewska 3,—; F. Kurowski 5,—; K. Scholz 10,—; W. Grajewska 1,—; F-ma W. Kraszucki 5,—; Pracownicy f-my Kraszucki 3,50; M. Schad-dowski 5,—; Centr. Zw. Zawod. Pracowa. Kolej. Koło Toruń 5,—; Pracownicy tartaku parowego „Piła” 7,20; W. Korsak 15,—; Pracownicy f-my W. Korsak 5,75; Akademickie Koło Toruńskie, zebrane na dancingu w dniu 16 b. m. 10,80; St. Cedrowski 3,—.

Pozatem w składnicy Komitetu przy ul. Chełmińskiej 16 złożyli większą ilość odzieży, bielizny i obuwia pp.: M. Kuliszewska, M. Borowska, St. Gorzkowska, H. Linowska, B. Jabłoński, K. Jarociński, Scheffłówna, Preibiszowa i Stow. Urzęd. Pom. Lbzy Rolniczej.

Na konto Miejskiego Komitetu Pomocy Ofiarom Powodzi w Komunalnej Kasie Oszczędności miasta Torunia wpłacili dalsze kwoty w złotych pp.: W. Sumowski 10,— zł, O. Ozarowska 3,— zł, P. Grosser 30 zł, dr. por. Kołaciński 99,39 zł, W. Wagner 5,— zł, P. Janjki 5,— zł, A. Bem-banowska 6,— zł, T. Nowjowski 2,— zł, H. Merdas 10,— zł, E. Lejbrandt 2,— zł.

Piza tem w składnicy Komitetu przy ul. Chełmińskiej 16 złożyli dalsze ofiary w naturaljach: Spółdzielnia żołnierska 4 pułku lotniczego i p. Kwecińska — odzież i obuwie.

Pielgrzymka Pań Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo do Wilna

Dn. 1 września o godz. 4-tej rano wyruszył specjalnym pociągiem pielgrzymka Pań Mił. św. Wincentego a Paulo Diecezji Chełmińskiej do Wilna. Pielgrzymka opuści Wilno we wtorek dn. 4 września o godz. 22-giej. Program pielgrzymki obejmuje uroczyste nabożeństwo przed cudownym obrazem Matki Boskiej Ostobramskiej, nabożeństwo w katedrze, odprawienie Jubileuszu w czterech na ten cel wyznaczonych kościołach, zwiedzanie pomnik Mickiewiczowskich, historycznych zabytków Wilna, wycieczkę statkiem na Kalwarię, wycieczkę do Troków, przejażdżkę łodziami i motorówkami do zamku hr. Tyszkiewiczów, zwiedzenie ruin zamku Gedyminą na wyspie.

Cena biletu wynosi III kl. 23,— zł, II kl. 34,— zł tam i zpowrotem. Pobyt w Wilnie z noclegiem i utrzymaniem na dobę 3,50 zł.

Udział w pielgrzymce brać mogą także i osoby nie należące do Stow. Pań Mił. św. Wincentego a Paulo, jednakże praktykujące Katol. cy. Zgłoszenia najpóźniej do dnia 18 bm. przyjmują na prowincji P. Przewodniczące Stow. Pań Mił. św. Winc. a Paulo danej miejscowości, a w Toruniu sekretarjat Rady Miejskiej, Plac św. Jana nr. 4 od godz. 11—13, dokąd mogą się zgłosić też osoby nie należące do Stow. Pań Miłosierdzia.

Należność do „Orbisu” w Toruniu, ul. Szeroka nr. 1 należy wpłacić najpóźniej do 20 bm. a bilety (karty uczestnictwa) nadesłać Rada Centralna na ręce Pań Przewodniczących.

Osoby zamiejscowe otrzymają za okazaniem karty uczestnictwa — na stacji wyjazdowej bilet powrotny do stacji Toruń-Przedmieście z zniżką 70 proc. Tabela D. — Bilety te dojadzowe wydadzą stacje w przeddzień wyjazdu pielgrzymki (31 sierpnia br.).

Rada Centralna Związku Stow. Pań Mił. św. Wincentego a Paulo Diecezji Chełmińskiej. Prezydentka (—) Boltowa. Sekretarka generalna (—) Zapalowska. Dyrektor (—) Ks. Prałat Wysięński.

Kino ŚWIATOWID

Dziś, Prapremiera w Polsce u nas w Toruniu

Wszyscy się będą bawić i śmiać się bez przerwy i chwili wytchnienia, oglądając

Flip i Flapa

jako

SYNÓW PUSTYNI

Dobrowy NADPROGRAM

Z całego kraju

Łódź

POŻAR KOŚCIOŁA W CZASIE NABOŻENSTWA.

Wczoraj w Betowie pod Łodzią wybuchł pożar w kościele podczas nabożeństwa. Od palącej się świecy zapaliła się dekoracja przy ołtarzu i wkrótce ogień objął cały kościół. Znajdujący się w kościele wierni uciekli się na ratunek, lecz mimo wysiłków, z kościoła zostały tylko żłazki.

Poznań

NOWE TARCIA WŚRÓD MNIEJSZOŚCI NIEMIECKIEJ.

Przed kilku dniami donosiliśmy o mającej nastąpić likwidacji Jungdeutsche Partei na terenie Wielkopolski, w związku z ugodą z Deutsche Vereinigung. Jak się obecnie dowiadujemy, oba zwalczające się obozy mają wyłonić centralną egzekutywę ruchu niemieckiego na tutejszym terenie. Przedmiotem tarc jest obecnie skład osobowy przesyłanego wydziału wykonawczego.

Katowice

KŁAMLIWE ZARZUTY.

Jeden z dzienników katowickich zamieścił sensacyjny artykuł o licytacji u p. von Plessa. W artykule tym wysuwa krzywdzące zarzuty pod adresem władz skarbowych i władz bezpieczeństwa. W szczególności zarzuca anonimowy autor władzom skarbowym zbytnią uległość wobec podatnika, oczywiście rzekomo niebezpiecznym, niedbałość o interesy skarbu i tendencyjne prowadzenie licytacji.

Urzędowe dochodzenia, przeprowadzone po ukazaniu się artykułu stwierdziły nieścisłość i nieprawdziwość wysuwanych zarzutów. Wydział skarbowy przesłał temu czasopiśmu obszerny sprostowanie, zbijające szczegółowo postawione zarzuty. Urzędnicy skarbowi postępowali zgodnie z przepisami, a interes skarbu był należycie strzeżony. Przeciwno redaktorowi pisma wniesiono skargę o zniesławienie urzędników skarbowych.

WZROST WYDOBYCIA WĘGLA.

W lipcu r. b. wydobycie węgla kamiennego w Polsce wyniosło 2.268.989 ton, z czego kopalnie woj. śląskiego wyprodukowały 1.712.972 ton, kopalnie Zagłębia Dąbrowskiego i Krakowskiego 556.017 ton. W porównaniu z czerwcem wydobycie ogólnie zwiększyło się o 183.681 ton. Zbyt węgla w kraju wynosił 1.241.005 ton, eksport 775.128 ton.

ZGINĄŁ W ODKRYWCE KOPALNIANEJ.

Wczoraj około godz. 22-giej wydarzył się w pobliżu kopalni „Ficinus” w Siemianowicach

Samolot strzelecki na Challenge 1934 r.

Jeden z samolotów, które wezmą udział w challenge 1934 będzie nosił barwy Związku Strzeleckiego. Samolot ten został ufundowany w wyniku zbiórki przeprowadzonej pomiędzy członkami Strzelca na terenie całej Polski. — Z drobnych, nieraz groszowych składek, urosła imponująca kwota 34.000 zł, za którą zakupiono samolot. Po zakończeniu challenge'u samolot przejdzie na własność Związku Strzeleckiego.

tragiczny wypadek. Wskutek ciemności wpadł do jednego z tamtejszych odkrytych szybków węglowych 21-letni Paweł Chruszcz. Pomimo natychmiastowej akcji ratunkowej, Chruszcza z pod ziemi dotychczas nie wydobyto. Kolumna ratownicza przeszukała kilka odkrywek, jednak bez rezultatu. Istnieje przypuszczenie, że Chruszcz wpadł do jednego z szybków, do którego dostęp wskutek pożaru jest niemożliwy. Poszukiwania trwają.

Wilno

NOWI PILOCI SZYBOWCOWI.

Dnia 19 bm. na szybowisku aeroklubu wileńskiego pod Grzegorzewem odbył się uroczysty zakończenie szybowcowego kursu praktycznego. Po mszy polowej wręczono absolwentom dyplomy, a nowi piloci szybowcowi złożyli ślubowanie. Kurs ukończyło 21 osób, w tym jedna kobieta. Pokaz lotów wykazał wysoką klasę młodych pilotów szybowcowych.

Zakopane

WYCIEOZKI ZAGRANICZNE ZWIEDZAJĄ TATRY.

Niezwykle silny w tym roku ruch zagraniczny zaznaczył się w dniu dzisiejszym aż trzema poważnymi wycieczkami. Mianowicie bawiła tu dziś wycieczka krajo- i ludoznawcza złożona z 16 lekarzy francuskich, którzy objawili szczególne zainteresowanie folklorem. W związku z

tem wycieczka była na mszy, a później na obrzędzie chrztu, następnie zaś szczegółowo zwiedzała Muzeum Tatrzzańskie, a popołudniu Dolinę Strążyńską.

Dalej bawiła tu dziś wycieczka 25 osób z Belgii, która przybyła z Czechosłowacji autobusem belgijskim w podróży okrężnej po Europie. Zwiedzawcy Morskie Oko w Tatrach, wycieczka udała się do Czorsztyna i Pieniń.

Wreszcie przybyła wycieczka 90 kolejarzy estońskich, którzy zwiedzili Morskie Oko i Zakopane.

Prócz tego, jak zwykle, bawiła dziś w Zakopanem kilkanaście samochodów z Czechosłowacji.

Zawiercie

ŚMIERĆ STARUSZKI W PŁOMIENIACH.

W nocy z niedzieli na poniedziałek wybuchł pożar w Zerkowicach pod Zawierzciem. Ogień strawił 11 domów wraz ze znaczną częścią inventarza żywego i martwego. W czasie pożaru zginęła staruszka Kudrysowa, zaś trzy osoby odniosły ciężkie, a pięć lżejsze poparzenia.

Krzemieniec

WSPÓLPRACA POLSKO - UKRAIŃSKA.

Uniwersytet ludowy w Michałowce powiatu krzemienieckiego uruchomił w bież. roku dwa kursy 4-miesięczne dla młodzieży polskiej i ukraińskiej, celem przygotowania jej do pracy społecznej na wsł i do utrzymania podstaw dobrego współżycia polsko - ukraińskiego na Wołyniu.

Przed nowym sezonem teatralnym na G. Śląsku

Teatr Polski w Katowicach przystąpił już do prac przygotowawczych artystycznych i technicznych, mających na celu rozpoczęcie sezonu z dniem 1 września br.

Na uroczystą inaugurację sezonu wystawio na będzie „Lilla Weneda” Słowackiego. W zakresie wielkiego repertuaru zamierza dyrekcja Teatru wystawić w sezonie nadchodzącym poza „Lillą Wenedą” następujące utwory: — „Sulkowski” Zeromskiego. „Powrót Posła” Niemcewicza; „Stefan Batory” Bronczyka; „Dożywocie” Fredry; „Korjolan” Szekspira; „Matka Jugowiczów” — Vojnovića, wreszcie „Nie igra się z miłością” Musseta. W zakresie repertuaru baśniowego dla dzieci i dla młodzieży szkół powszechnych ukażą się w tym sezonie „Pinochio” Colodiego i „Dzieci pana majstra” Krzewińskiego.

Obok powyższego repertuaru przewiduje dyr. Teatru grupę utworów komedyjnych, jak „Zwycięzcy krzyż” Vulpjusia; „Migo” Achara; „Pan z towarzysztwa” Hasenclewera, oraz grupę utworów o podkładzie społeczno-obyczajowym, „Człowiek pod mostem”; „Indygo”; „Dziewczęta w mundurkach”; „Ucieczka” Galvorthy'ego; „Janka”, Duvernois, wreszcie z polskich „Moet” Szaniawskiego.

Zespół artystyczny pozostaje zasadniczo ten sam, co w poprzednim sezonie. Obok reżyserów pp. Biesiadeckiego, Brylińskiego i Ko-

chanowicza pozostają pp. Biesiadecka, Barwińska, Grzębska, Hańska, Łączkówna, Marwicz, Marcoka, Orzecka, Rozwadowska, Walterówna Zakrzywska, Arnold, Brandt, Czajkowski, Godlewski, Jastrzębski, Karasiński, Szajkiewicz, Wasilewski, Kostrzewski, Zbyszowski. Techniczno-dekoracyjnym działem teatru będzie kierować nadal art. malarz St. Węgrzyn.

Na krótko po rozpoczęciu sezonu uzupełniony będzie zespół jedną laureatką i jednym laureatem dramatycznym szkoły warszawskiej

Ażeby pozyskać utracony przez zlikwidowanie działu muzycznego pewien odłam publiczność nawiązała dyrekcja teatru pertraktacje z objazdowym teatrem operetkowym o pozyskanie jego współpracy także dla terenu woj. śląskiego. Sezon przedstawień operetkowych pod kierownictwem pp. Kochanowskiego i Czyżewskiego rozpocząłby się z dniem 1 października a trwałby do 30 kwietnia 1935 r. Zamierzony repertuar teatru operetkowego przedstawia się następująco: „Wiktorja i jej huzar”, „Fijolek z Montmartre”, „Domek z kart”; „Niebieski motyl”; „Moja siostra i ja”; „No, no Nanette”.

Teatr Polski przy dużej ofiarności ze strony magistratu miasta Katowic dokonał szeregu udoskonaleń natury technicznej.

L. M.

Przy przeczeniu, bólach głowy, bezsenności, ospałości, przygnębieniu, uczuciu lęku, posiadamy w naturalnej wodzie gorzkiej Franciszka Józefa niezawodny środek domowy do usunięcia wszelkich zaburzeń przewodu pokarmowego w każdym jego odcinku. Zalecana przez lekarzy.

Do wiadomości absolwentów gimnazjów pomorskich

Akademickie Koło Pomorza w Warszawie zawiadamia kolegów absolwentów gimnazjów pomorskich, że informacje w sprawie istniejących w Warszawie wyższych uczelni i poradników studjów A. K. P. w Warszawie, skr. poczt. 135, oraz następujący koledzy:

Wentowski Franciszek, Tczew, ul. Foerster 13, — Baranowski Maksymilian, Tczew, ul. Skaryszewska 4, — Kłósowa Zdzisława, Starv Wiec, p. Głodowo, pow. Kościerzyna, — Łanowski Paweł, Chojnice, ul. Dworcowa 82, — Nuszkowski Bernard, Bydgoszcz, ul. Wileńska 4, — Śledzicki Stanisław, Chelmka, ul. Toruńska 4, — Śróbka Ludwik, Chelmno, ul. Portowa 8, — Fiscoeder Jan, Grudziądz, ul. Brzeźna 18, — Hawranke Rudolf, Grudziądz, ul. Kusztensztyn, — Jereczek Edyta, Wejherowo, ul. Dworcowa 5, — Lisakowska Gerda, Wejherowo, ul. Dworcowa 6, — Pohne Leon, Chylonia, pow. Morski, — Chróścilewski Józef, Starogard, ul. Dworcowa 3, — Biały Jan, Czersk, pow. Chojnice, ul. Szkolna 8, — Rołbiecki Piotr, Gostycyna, pow. Tuchola, — Kapsa Roman, Tuczeki p. r. Grabowo, pow. Działdowo, — Piechocki Witold, Piwnice, p. Książki pow. Wąbrzeźno.

Od 1 października rb. począwszy udział będzie wszelkich informacji Zarząd A. K. P. w Warszawie, dyżurujący w każdą niedzielę, od godz. 19—20 w lokalu Koła przy ul. Krak. Przedmieście 7, m. 15 a. Poza tem odcześnie będą informowali koledzy, których adresy wskaze lista wywieszona na drzwiach lokalu Koła.

Ze sportu

NOWY REKORD POLSKI W OŚCZEPIE OBURACZ.

Na propagandowych zawodach lekkoatletycznych w Gostyninie, Łokajski (Warszawianka) pobił rekord Polski w rzucie ośczepe oburacz, osiągając 104,80 mtr. Prawą ręką Łokajski rzucił 61,05 a lewą ręką 45,75 mtr.

MIEDZYNARODOWE MISTRZOSTWA TENISOWE POLSKI

Miedzynarodowe mistrzostwa tenisowe Polskiej w Warszawie zgromadziły nieestety jedynie nielicznych zawodników zagranicznych. Z Austrii przyjechali Metaxa, Artens i p. Kraus, z Estonji pani Noemmk i Pukik, wreszcie z Grecji Stalios. Zato z Polski stawił się najlepszy tenisista, Polski Związek Lawnienisowy bowiem dopuścił do mistrzostw jedynie rakiety sklasyfikowane na liście P. Z. L. T.

JAMES O. CURWOOD

„OSADNICY”

(Autoryzowany przekład Jerzego Marlicza)

W ciągu najbliższej pół godziny słyszał każdy szmer wkoło; potem blade powieki przymknęły się ciężej, a wielkie osłabienie fizyczne i umysłowe, z którym już dłużej nie potrafił walczyć, otępiło mu zmysły tak dalece, że równało się to prawie sennemu bezwładowi.

W północy, półnawie trwał może kwadrans, gdy zbudził go jakiś dźwięk. Drgnął najpierw i otworzył oczy, by zerwać się niebawem ruchem szybkim i groźnym. Przygięty do ziemi, w pozycji przyczołganego zwierza, nito siedząc, nito kłęcząc człowiek czekał.

Dźwięk się powtórzył, i na twarzy człowieka zamiast strachu odmalowało się zdumienie. Słyszał poprostu głos kobiety, dziwnie miękki i pięciowy w tym cichym, chłodnym zakątku. Brzmiał w nim śmiech słodki niby trele ptasie.

Chory wędrowiec nastuchiwał, przyciskając dłonią serce poprzez podartą, brudną koszulę. Potem zaczął wolno pełznąć w kierunku głosu, przewijając się ostrożnie wśród zielonej gęstwiny wierzbowej. Czyniąc to baczyl pilnie, by nie trzasnęła żadna sucha gałąź, by najmniejszy nawet szelest nie zdradził jego ruchów. Wtem zobaczył coś czego nie oczekiwał zupełnie, więc zatrzymał się odrzutu zaskoczony.

Znajdował się właśnie na skraju

wierzbowej gęstwy, mając przed sobą małą polanę obszaru zaledwie pół akra, zieloną o-l gęstą murawę, barwną od dzikiego kwiecia. Niewiele dalej niż na odległość ręki rosła kępa jeżyn obciążonych żralym owocem, a pod temi krzakami, na brzegu stawu, siedziała w trawie młoda dziewczyna.

Była napół obrońca doń twarzą. Najprzód dostrzegł schyloną głowę, uwieńczoną gęstą masą falistych splotów; potem, skoro podniosła głowę, zobaczył rysy.

Policzki miała rumiane, ciemne oczy błyszczące. Śmiejąc się schyliła znów głowę, ocierając się policzkiem o jakieś porośle gęstem futerkiem stworzonko, które gramoliło się jej na kolana. Mężczyzna dostrzegł wpiery jedno stworzonko, potem drugie: dwa małe bobry. Przesunął wzrokiem dalej. Na brzegu stawu, napół wylazszy z wody, siedział dorosły bóbr. I ten patriarcha wiedział o czyjeś obecności w wierzbowej gęstwinie!

Dziewczyna przemawiała do małych bobrów, i śmiała się do nich, nazywając je po imieniu. Jeden wabił się Telesforek, a drugi Jasiek. Człowiek słuchał tej gawędy wstrzymując oddech. Obserwował, jak się z nimi droczy to zbliżając to odsuwając wielką, czerwoną

53,

marchew. Jeden gramoliąc się jej na ramię zaplątał łapkę w długie pasmo ciemnych włosów.

— Telek! — zawołała dziewczyna z oburzeniem. — Co za gbur z ciebie, Telek!

Stary bóbr trwał nadal nieruchomo, obserwując grożące wśród wierzob niebezpieczeństwo. Jakiś towarzyszy leniwie przepłynął mimo, lecz zwietrzywszy cudzą obecność, plasnął wodę ogonem na alarm i coperdziej dał nura.

Dziewczyna, obracając się szybko, przemówiła do bobra siedzącego wciąż na brzegu.

— Co ci się stało, Pietrek? — spytała. — Przystań się dziwaczyc! Podejź bliżej i weź marchewkę!

W tej samej chwili właśnie usłyszała za sobą okrzyk, a spojrzawszy w kierunku skąd głos dochodził, dostrzegła wśród gałęzi wierzbowych twarz obcego człowieka.

ROZDZIAŁ XV.

POWRÓT WĘDROWCA.

Mona Guyon nie zlekła się wcale.

Była tylko mocno zdziwiona, oszołomiona prawie niezwykłością tego co ją spotkało. Ani zbladła jednak, ani krzyknęła. Zsunawszy małe bobry z podółka na ziemię, uniosła się na nogi nie śpiesząc, wysoka, szczuła i urodziwa na podziw.

Uważnie obserwowała obcego przybysza, i serce poczęło jej kołatać silniej, bowiem wrodzona przenikliwość, oraz długie przebywanie w gęstwie, nauczyło

ją poniekąd czytać z wyrazu twarzy uzięte jakie człowiek przechodził. Tragedja znękanego oblicza wśród wierzbowych gałęzi, rzuciła się poprostu w oczy. Głód, choroba, wyczerpanie tak zupełne, że nieszczęśliwiku temu łatwiej byłoby pewnością pelzać na czworakach, niżli iść wyprostowany normalnie.

Podczas gdy mu się tak przyglądała, dostrzegła w zbiedzzonej twarzy nowy wyraz; mężczyzna zresztą poczuł sam, że się oblewa rumieńcem wstydu. Rycerski instynkt, czujny zawsze i żywy obruszył się w przekonaniu, że wobec ślicznej, młodej dziewczyny stwarza widowisko groteskowe i zatrważające. Lecz mimo że był zaskoczony, stropiony i zbolały, nie zatracił wrodzonego poczucia humoru. Usiłował się nawet uśmiechnąć. Próba wypadła wprost patetycznie.

— Przepraszam! — rzekł, niepewnie unosząc się na nogi i chwiejnie wylaząc z gęstwy. Ani łachmany, ani wielodniowy zarost na twarzy, nie pozbawiły go pewnej dumy i jakgdyby wytworności. Wyprostował się też i skłonił uprzejmie. — Wylazłem z gęstwy niby wilk, a wiem, że w oczach pani przypominam zapewne wilka. Zapewniając wreszcie, iż jestem równie bezbronny jak jagnię, i gdyby pani zechciała poczęstować mnie marchewką?...

Głową wskazał kupkę złotawej marchwi, którą Mona przyniosła dla swych bobrów.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Ządać w aptekach i drogerjach.

Dwaj uczeni włoscy rozpoczynają badanie wnętrza Wezuwiusza

Tajemnice wulkanów nie zostały jeszcze dotychczas należycie zbadane. Z inicjatywy zarządu obserwatorium wezuwjańskiego, dwaj uczeni profesorowie, Soler i Boaga, jeden z Padwy, drugi z Pizy, udają się do specjalnie zbudowanego baru nad brzegiem krateru, aby poczynić odpowiednie doświadczenia celem zbadania, czy szyja krateru idzie w głąb wulkanu prosto, czy też na pewnej głębokości wygina się, oraz stwierdzenia, czy pod powierzchnią krateru znajduje się masa stała, czy przeciwnie, są miejsca puste.

Narazają się w ten sposób ci uczeni na niebezpieczeństwo, lecz głód wiedzy jest silniejszy od instynktu życia, o czym przesądziła ludzkość już niejednokrotnie mogła się przekonać.

Programy radiowe

ŚRODA, 22 SIERPNI.

Radjostacja warszawska.

6,35, 6,53, 7,10 Muzyka poranna (płyty); 7,20 Chwilka pań domu; 12,10 Muzyka popul. (płyty); 13,05 Koncert zesp. Z. Grossmana; 14,00 Wiadom. o ekspozycji polskim; 14,05 Wiadom.

gospodarcze; 16,00 Muzyka lekka. Wyk.: orkiestra jazz. teatr „Hollywood“ pod dyr. Z. Górzyskiego i I. Cernero (piosenki). Przy fort. J. Lefeld; 17,00 „Listy do dzieci“ omówi p. W. Tatariewicz; 17,15 Koncert solistów. Wyk.: B. Bragajka (msopran) i D. Danczowski (wiolonczela). (Tr. ze Lwowa). Akomp. w Warszawie); 18,00 „Książka i wiedza“; 18,15 Koncert popul. z Ciechocinka w wyk. ork. symf. pod dyr. Br. Szulca; 18,45 „Wspomnienia legionowe“; 18,55 „Życie kultur i artyst. stolicy“; 19,15 Muzyka lekka (płyty); 19,50 Wiadom. sport.; 20,02 Feljton aktualny; 20,12 Koncert; 21,00 Capstrzyk Marynarki Wojennej (tr. z Gdyni); 21,02 „Skrzynka poczt. roln.“; omówi inż. W. Tarkowski; 21,12 Koncert solistów. Wyk.: B. Gimpel (skrzypce) i J. Gimpel (fortep.); 22,00 „Czarna godzina Pajki Gotesman“, fragm. z książki p. t. „Ludzie, którzy jeszcze żyją“. Cz. Haljeza (kw. liter.); 22,15 Muzyka tan.; 23,00-23,05 Wiadom. meteorol. dla komunik. lotn.

Najciekawsze audycje innych radjostacji.

15,15 Davenporty. Koncert symfoniczny z Bourneouth.
17,00 Katowice. „Niesmiertelny mistrz Cremony — Antonio Stradivarius“ — wygl. p. Br. Romanjzyn.
17,15 Warszawa i Lwów. Koncert solistów.
18,55 Poznań. „Facecje przyrodnicze“ — 5 minut przy ul. pszczoł“ — wygl. dr. J. Rzęska.
19,00 Katowice. „O literaturze śląska Gjesyńskiego“ — wygl. dr. O. Regorowiczowa.
20,00 Davenporty. Wiczcór Bacha. Tr. z Queen's Hallu.
20,12 Lwów. Muzyka lekka.
20,30 Strasburg. „Uprowadzenie z Seraju“ — opera Mozarta (tr. z Teatru w Vichy).
20,45 Rzym. „Guaranj“ — opera Gomeza.
20,15 Bukareszt. Koncert symfon.
20,35 Kraków. „Kult żółdka i jego plewcy“ — wygl. F. Stendjgowa.
20,35 Lwów. „Okretem polskim do Palestyny“ wygl. inż. J. Thon.
20,45 Medjolan. „Si“ — opera Mascagniego.
21,00 Wiedeń. Koncert muzyki polskiej.

CZWARTEK, 23 SIERPNI

Radjostacja warszawska.

6,35, 6,53, 7,10 Muzyka poranna (płyty); 7,20 Chwilka pań domu; 12,10 Koncert; 13,05 Audycja dla dzieci: „Przygody naszego Misia“, pios. St. Rei-Charda (opowiadanie); 18,20 Muzyka popul. (płyty); 14,00 Wiadom. o ekspozycji polskim; 14,05 Wiadom. gospodarcze; 16,00 „Specjalny punkt widzenia“, wesola audycja muzyczna w oprac. T. Sygietyńskiego; 16,45 „Najnowsze przeboje“ w wyk. Astora i Fogga z tow. ork. pod dyr. Juranda (płyty); 17,00 Skrzynka poczt.; 17,15 Koncert; 18,15 Słuchowisko; 19,15 Rozmaitości; 19,30 Muzyka tan.; 19,50 Wiadom. sport.; 20,12 Muzyka lekka. Wyk.: ork. P. R. pod dyr. Z. Górzyskiego i T. Laskowski (śpiew). Przy fort. J. Lefeld; 21,00 Capstrzyk Marynarki Wojennej (transm. z Gdyni); 21,02 „Wiadom. rolnicze“, wygl. p. St. Sadkowski; 21,12 Koncert popularny. Wyk. ork. symf. P. R. pod dyr. J. Ozimifskiego i R. Wraga (śpiew z tow. ork.); 22,00 Odczyt; 22,15 Muzyka tan.; 23,00-23,05 Wiadom. meteorol. dla komun. lotn.

Najciekawsze audycje innych radjostacji.

17,15 Kraków. Koncert kameralny.
18,15 Lwów. Słuchowisko „Pan z Krzemionek“ — podlug Hausmana.
20,00 London Regional. Wiczcór Deliusa. Tr. z Queen's Hallu.
20,15 Wiedeń. Koncert symfoniczny pod dyr. Toscaniniego. Tr. z Salzburga.
20,45 Raym. „Prima-rosa“ — operetka Pietri'ego
21,00 Tuluza. „Worther“ — opera Masseneta.
21,02 Kraków. „Jak starożytni oswajali zwierzęta“ — wygl. dr. K. Bules.
22,00 Kraków. „Jak trudno jest zrozumieć prawdę nauki“ — wygl. prof. dr. W. Wilkosz.

BIAŁA FIRANKA.

We wszystkich miastach i miasteczkach Anglii istnieje stowarzyszenie, noszące skromną nazwę: „Biała firanka“. Kobiety, które do niego należą, udają się do odległych, najuboższych dzielnic Londynu, czy innych miast i w

mieszkaniach, norach biedaków i nędzarzy zamieszają u okna białą firankę. I nie więcej żadnych poza tem świadczeń, czy to w naturze, czy w formie kazania, moralu, pogadanki, wogóle „żywego słowa“.

Po pewnym czasie zaglądają tam znowu i... przekonują się, że owe mieszkania mają teraz wygląd, zmieniony częstokroć nie do poznania.

Zupełnie, jak gdyby ta firanka, to było coś zaczarowanego, coś, co mówiło i nakazywało, że tu się wszystko inne musi odmienić na białe i na czyste.

U nas w Polsce niestety, stowarzyszenie takie nie istnieje. Looz jakby się przydał! Nędza jest rzeczą straszną, lecz nędza położona na z brudem i niechujstwem — jest śmiercią moralną. Gdy człowiek przestaje dbać o czystość, o własny wygląd zewnętrzny i o wygląd swego najbliższego otoczenia, to wątpię, — nie żyje. Tylko człowiek, który nie jest ślepy na piękno — żyje.

Nawet prosta, biała firanka — może się stać ożywcem źródłem radości. Może się stać czemś, co zobowiązuje. Trzeba do niej dobrać podłogę, ściany, sufity, a dalej własne ciało, bieliznę, ubranie, a może i... duszę.

O białej firance i o cudzie przeczyszczenia nędznej izby mówić będzie w czwartek o godz. 18 p. Janina Strzelecka.

RADJOSTACJA KATOLICKA

W Irlandji buduje się obecnie stacja radiowa, która będzie nadawała programy o treści wybitnie katolickiej. Poza słuchowiskami oryginalnymi stacja ta będzie transmitowała również programy radjostacji watykańskiej.

+

W poniedziałek, dnia 20 bm. zmarł nasz długoletni członek naszego Kola. Kolega

s. p.

WACŁAW RADOMSKI
amerytowany asystent pocztowy

Cześć Jego pamięci!

Związek Pracowników Poczty, Teleg. i Tel. Rzplitej Polskiej
Kolo miejscowe I. w Bydgoszczy.

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, dnia 23 bm. o godz. 16.30 z kaplicy cmentarsa, parafji Św. Trójcy, przy ul. Jarv. 5877

Do szkół

polecam

ZESZYTY
BRULJONY
BLOKI
FARBY
OLÓWKI
PIÓRNIKI
i inne przybory szkolne

I. WŁOCH
Toruń, Przedzamcze 9

5849

Nowotwarcie
GDYNIA, Skwer Kościuszki

Szanownej Publiczności miasta Gdyni i okolicy podaję do taskawej wiadomości, iż z dniem 18 bm. otworzyłem komfortowo urządzonej cukiernię pod nazwą

Cukiernia Francuska

Pracując już od szeregu lat jako fachowiec tej branży, daję gwarancję P. T. moim Szan. Klientom za najlepszą ciastka i wyborową kawę, znakomita lody oraz napoje chłodzące.

Wszelkie zamówienia także i telefoniczne pod nr. 17-58 załatwiam bardzo starannie i szybko. Na życzenie wysyłam każdą dowolną ilość ciastek w dom.

Przetarg publiczny.

na: a) roboty dekarackie i blacharskie w Krajowym Zakładzie Psychiatrycznym w Kępcborowie, b) roboty dekarackie i drobne roboty ciesielskie w Krajowym Zakładzie Psychiatrycznym w Świeciu i c) wymianę stropu belkowo - drewnianego, na strop systemu „Kleina“ w Krajowych Zakładach Opieki Społecznej w Chojnicach, odbędzie się 3. 9. 1934 r. o godz. 12-tej w Starostwie Krajowym Pomorskim w Toruniu, przy ulicy Mostowej nr. 11. Wadium dla roboty wymienionej pod n) 100 zł, b) 75 zł i c) 50 zł należy złożyć w Głównej Kasie Krajowej w gotówce lub papierach państwowych (pupilarnych), a kwit dołączyć do oferty. Koperty muszą być zapieczętowane i zalakowane, oraz zaopatrzone odpowiednim napisem. Druki przetargowe i wyjaśnienia otrzymać można w Wydziale Drogowo - Budowlanym Starostwa Krajowego Pomorskiego w godzinnym Starostwa Krajowego Pomorskiego w godzinach urzędowych, za opłatą 1,— zł. w Głównej Kasie Krajowej.

Zastrzega się prawo swobodnego wyboru, lub nieprzyjęcia żadnej oferty.

Starosta Krajowy Pomorski.
Zlec. nr. 409-9
5880

PRZETARG.

Zarząd Towarzystwa Domu Społecznego ogłasza przetarg na budowę Domu Społecznego w Toruniu, na dzień 10 września 1934 r. godz. 17-tą.

Komisyjne otwarcie ofert nastąpi w podanym powyżej terminie w Okręgowym Urzędzie Budownictwa w Toruniu, Plac św. Jana 3.

Słupki kosztorysu wraz z załącznikami są do nabycia po cenie 5,00 zł w Okr. Urzędzie Budownictwa Nr. VIII. w godzinach od 10-tej do 13-tej; tamże można otrzymać również wszelkie informacje oraz przeglądne plany.

Wymagane wadium w wysokości 3 proc. oferowanej sumy w gotówce lub w pupilarnych papierach państwowych, należy składać w Pom. Wojewódzkiej Komunalnej Kasie Oszczędności (P. W. K. K. O.) w Toruniu przy ul. Mostowej nr. 11, a kwit należy dołączyć do oferty. Zastrzega się prawo swobodnego wyboru oferenta, względnie nie przyjęcia żadnej oferty, jak również powierzenie robót w dowolnym zakresie.

Zarząd Tow. Domu Społecznego w Toruniu,
ul. Sukleńnicza nr. 4.
5861 Zlec. nr. 408-9

Do akt Nr. Km. 2133-34-III.

PRZETARG PRZYMUSOWY.

W sobotę dnia 25-go sierpnia 1934 roku o godz. 9,30 sprzedam w Skarbie w drodze przetargu przymusowego za natychmiastową zapłatą ca 5 wosów żyta w stodole, 1 młóczarka szerokokłębna, firmy Cegielski, 1 powózka karjolka czarna i 1 macjora ca 3 ctr. Wartość zajętych przedmiotów oszacowano na kwotę 895,— zł. Zajęte przedmioty obejrzeć można 15 minut przed rozpoczęciem licytacji.

Kantowicz, komornik Sądu Grodzkiego w Koronowie.
5885

OBWIESZCZENIE.

Komornik Sądu Grodzkiego w Gdyni, rew. III-go zamieszkały w Gdyni, ul. Piotra Wysockiego 13 na zasadzie art. 602 K. P. C. ogłasza, że w dniu 24 sierpnia 1934 r. o godz. 10.00 w Gdyni na podwórzu firmy „Bawa“ ul. Starowiejska odbędzie się publiczna licytacja ruchomości a mianowicie: 1 samochodu półciężarowego, 400 sztuk pierników, oszacowanych na łączną sumę zł. 1,020,— które można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży, w czasie wyżej oznaczonym.

Gdynia, dnia 21 sierpnia 1934 r.
Komornik.
5875

Ogłoszenie przetargu.

KOMISARJAT RZĄDU

rozpisuje ponowny przetarg publiczny na dostawę

1000 sztuk kubłów do śmieci dla Zakładu Oczyszczenia Miasta,

typu dotychczas używanego. Wzory i rysunki kubłów oraz warunki przetargu można przeglądać w godzinach urzędowych w biurze Zakładu Oczyszczenia Miasta, ul. Starowiejska 50a.

Termin dostawy: 30 listopada 1934 r.

Miejsce dostawy: magazyn Zakładu Oczyszczenia Miasta w Gdyni.

Oferty winny być złożone do dnia 3-go września 1934, godz. 12-tej w Zakładzie Oczyszczenia Miasta Gdyni, a otwarcie ich nastąpi o godz. 13-tej dnia 3-go września 1934 r. w Sali posiedzeń Komisarjatu Rządu, ul. Świętojańska Nr. 111.

Do oferty należy dołączyć dowód na złożone w Kasie Komisarjatu Rządu wadium w wysokości 5% oferowanej kwoty.

Komisariat Rządu zastrzega sobie dowolny wybór oferenta, względnie odrzucenie wszystkich ofert.

5874

Gdynia, dnia 16 sierpnia 1934 r.

Komisarz Rządu
w z. (—) Inż. Wł. Szaniawski
Wicekomisarz Rządu.

KWIT ABONAMENTOWY.

Do

Urzędu Poczтового w

Zamawiam niniejszem abonament *) na „DZIEN POMORSKI“, „GAZETA MORSKA“, „DZIEN GRUDZIADZKI“, „DZIEN BYDGOSKI“, „DZIEN TCZEWSKI“, na miesiąc wrzesień 1934 r. i proszę należność zł. 2.89 pobrać przez listowego.

Imię i nazwisko _____ Poczta _____
Miejscowość _____

KWIT POCZTOWY

Odbiór kwoty zł. 2.89 tytułem prenumeraty *) „DZIEN POMORSKI“, „GAZETA MORSKA“, „DZIEN GRUDZIADZKI“, „DZIEN BYDGOSKI“, „DZIEN TCZEWSKI“, za mies. wrzesień 1934 r. potwierdzam.

_____ dnia _____

*) Nie stosowne przekreślić.

KWIT ABONAMENTOWY.

Do

Urzędu Poczтового w

Zamawiam niniejszem abonament *) na „DZIEN POMORSKI“, „GAZETA MORSKA“, „DZIEN GRUDZIADZKI“, „DZIEN BYDGOSKI“, „DZIEN TCZEWSKI“, na miesiąc wrzesień 1934 r. i proszę należność — zł. 2.89 pobrać przez listowego

Imię i nazwisko _____ Poczta _____
Miejscowość _____

KWIT POCZTOWY

Odbiór kwoty zł. 2.89 tytułem prenumeraty *) „DZIEN POMORSKI“, „GAZETA MORSKA“, „DZIEN GRUDZIADZKI“, „DZIEN BYDGOSKI“, „DZIEN TCZEWSKI“, za miesiąc wrzesień 1934 r. potwierdzam.

_____ dnia _____

*) Nie stosowne przekreślić.

